

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA
JUDr. JÁN FOLTÁN

zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory, číslo osvedčenia: 0558

Sídlo AK: SNP 708, 924 01 Galanta ☎031/701 07 99; 0905 269 614 ✉jadr.foltan@centrum.sk

---

Galanta, 27. 9. 2022

Generálny prokurátor

Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky

Štúrova ul. 2, 812 85 Bratislava 1

Návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k uzneseniu vyšetrovateľa PZ Národnej kriminálnej agentúry prezídia PZ, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania, zo 16. 5. 2022, sp. zn. ČVS: PPZ-107/NKA-BA1-2022 v spojení s uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. 9. 2022, sp. zn. VII/2 Gv 53/22/1000-36.

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania zo 16. 5. 2022, ČVS: PPZ-107/NKA-BA1-2022 (ďalej len „uznesenie“) bolo obvinenému JUDr. Štefanovi Harabinovi, podľa § 206 Tr. por. vznesené obvinenie za **prečin schvaľovania trestného činu v jednočinnom súbehu s prečinom hanobenie národa, rasy a presvedčenia** podľa §§ 338 ods. 1 a 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený 16. 5. 2022 priamo do zápisnice o výsluchu sťažnosť, ktorú podaniami z 31. 5. 2022 a 1. 6. 2022 podrobne odôvodnil. Uvedená sťažnosť bola uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. 9. 2022, sp. zn. VII/2 Gv 53/22/1000-36, zamietnutá ako nedôvodná.

Podľa Tr. por.

§ 363

ods. 1) generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon.

ods.2) ak sa týka rozhodnutie alebo konanie uvedené v odseku 1 viacerých osôb alebo skutkov, môže generálny prokurátor zrušiť len tú časť rozhodnutia alebo konania, ktorá sa týka niektorej z týchto osôb alebo skutkov.

ods.3) generálny prokurátor v konaní podľa odseku 1 rozhodne uznesením, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok.

§ 364 ods. 1

návrh na postup podľa § 363 ods. 1 môžu podať do troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia

a) obvinený vo svoj prospech,

b) v prospech obvinenej osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie.

V zmysle § 206 ods. 1 Tr. zák. *ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia.*

Vznesenie obvinenia je najdôležitejším procesným úkonom v začiatočnej fáze prípravného konania. Práve preto na rozdiel od začatia trestného stíhania sa vyžaduje pri vznesení obvinenia záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, ktorá sa musí dostatočne odôvodniť. Tomuto záveru musia predchádzať presvedčivejšie zistenia než tie, ktoré postačovali na začatie trestného stíhania.

Vznesením obvinenia sa napĺňa aj ustanovenie čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a jedna zo základných zásad trestného konania podľa § 2 ods. 1 Tr. por., z ktorých vyplýva, že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

Preukázanie dostatočne odôvodneného záveru, že trestný čin spáchala určitá osoba, predpokladá zistenie takých presvedčivých dôkazov, ktoré umožnia dostatočne odôvodniť skutkový a právny záver na tento postup.

V danom prípade neboli splnené podmienky na vydanie uznesenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por., t. j. na vznesenie obvinenia.

Ako obvinený zo spáchania **prečinu schvaľovania trestného činu v jednočinnom súbehu s prečinom hanobenie národa, rasy a presvedčenia** podľa §§ 338 ods. 1 a 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák. **týmto prostredníctvom obhajcu podávam** podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a) Tr. por. generálnemu prokurátorovi **návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní** a to z nasledujúcich dôvodov.

Odôvodnenie.

A.

V 28 stranovom odôvodnení zamietajúceho uznesenia, ktorým správoplatnil vznesenie obvinenia sa dozorujúci prokurátor nezaoberal zjavnými nezákonnosťami, ktoré boli konkrétne vytýkané písomne odôvodnenou sťažnosťou 31 mája 2022 a 1. júna 2022. V intenciách zákonných povinností uložených dozorujúcemu prokurátorovi Trestným poriadkom, prokurátor, argumentačno-analytickým spôsobom po právnej stránke nereagoval ani na jedinú z tam detailne faktograficky poukázaných nezákonností, ktoré predchádzali vzneseniu obvinenia.

Vzhľadom na absenciu konkrétnej právnej reakcie prokurátora v zamietajúcom uznesení opieram predmetný návrh na rozhodnutie podľa § 363 ods. 1 Tr. por. o právnu argumentáciu, ktorú som do spisu sprítomnil v sťažnosti 31. 5. 2022: „*JUDr. Tomáš Honz ÚŠP v úradnom zázname prokurátor z 15. 4. 2022 sp. zn. VII Gv53/22/1000-4, uviedol: „V trestnej veci pre trestný čin - prečin schvaľovanie trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák., kde bolo začaté trestné stíhanie vo veci uznesením podľa § 199 ods. 1 Tr. por. z 27. 2. 2022 vydaným vyšetrovateľom MV SR, NAKA, odbor Bratislava, ČVS:PPZ-4/NKA-BA2-SV-2022, na tom skutkovom základe ako je to uvedené v predmetnom uznesení, ktorá trestná vec bola odstúpená z dôvodu vecnej príslušnosti okresným prokurátorom OP Bratislava II 08.04.2022, sp. zn. 3Pv 79/22/1103-14, že skutok bude v ďalšom konaní právne posudzovať ako spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.. Urobil tak bez akejkoľvek zmeny či špecifikácie skutkových okolností, pričom zo skutku v uznesení o začatí trestného stíhania z 27. 2. 2022 ani len náznakom nevyplýva, že by mohol byť posudzovaný i ako prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák..*

V tomto konkrétnom postupe prokurátora jednoznačne ide o subjektívny postoj, právny názor k právnej kvalifikácii dovtedy posudzovaného skutku iba ako prečin schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.. V čase vydania tohto úradného záznamu som bol pritom jedinou osobou podozrivou zo spáchania tohto skutku, ktorý podľa vyšetrovateľa napíňal iba znaky prečinu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák.. Úradný záznam bol vyšetrovateľovi PPZ, NKA doručený 27.04.2022. Aj z tohto dôvodu preto procesne rozhodovať o mojej sťažnosti je oprávnený najbližšie Honzovi nadriadený prokurátor podľa § 190 ods. 2 písm. a) Tr. por.. Ak o sťažnosti nebude rozhodnuté postupom podľa § 190 ods. 1 Tr. por., je prokurátor ÚŠP povinný predložiť kompletný spis na rozhodnutie najbližšiemu nadriadenému, ktorým, pre notoricky známe nepriateľstvo voči mojej osobe nemôže byť Lipšic.

V tejto spojitosti poukazujem na súčasnú prax Generálnej prokuratúry SR pri rozhodovaní o návrhoch na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 Tr. por., kde v obdobných prípadoch, rozhodnutia prokurátorov, ktorými zamietli sťažnosti proti uzneseniam o vznesení obvinenia, boli zrušené. Poukazujem aj na Nález II. ÚS 185/2020 k otázke vylúčenia prokurátora z rozhodovania o sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa (bod 66 a nasl.).

V uznesení vyšetrovateľa PPZ, NAKA, z 27.02.2022, sp. zn. PPZ-4/NKA-BA2-SV-2022, o začatí trestného stíhania vo veci, je skutok kvalifikovaný ako prečin schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. V tomto štádiu vyšetrovania skutok neobsahoval následok spôsobený konaním dovtedy neznámeho páchatela. Po odstúpení trestnej veci okresným prokurátorom OP BA II na ÚŠP, Honz 15.04.2022 vydal „pokyn“, že skutok sa bude ďalej posudzovať aj ako prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.. Následne, ale až 16.05.2022, vyšetrovateľ vydal uznesenie o vznesení obvinenia voči mojej osobe pre prečiny schvaľovania trestného činu a hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa §§ 338 ods. 1 a 423 ods.

1 písm. a) Tr. zák. Až v tomto uznesení vyšetrovateľ doplnil skutok o formuláciu: „...ktorého sa dopustil prezident Ruskej federácie Vladimir Putin v súvislosti so spáchaním aktu agresie Ruskej federácie voči Ukrajine, ktorý začal 24.02.2022 a zároveň verejne hanobil ukrajinský národ.“

Takto formulované skutky v jednotlivých štádiách trestného konania spôsobujú nezákonnosť postupu vyšetrovateľa pri vydávaní rozhodnutí, pretože totožnosť skutku je zachovaná aj totožnosťou následku. Následok musí byť vždy totožný, konkrétny. Na začiatku vyšetrovania nebol vyjadrený v skutku následok. Následkom sa rozumie porušenie alebo ohrozenie záujmu/ov, ktoré sú objektom trestného činu. V prípade oboch prečinov ide o rôzne a odlišné následky. Porovnaním skutkov v jednotlivých uzneseniach, absentuje nielenže totožnosť vyjadreného následku, ale aj to, že pre skutok posúdený prokurátorom ÚŠP ako prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák. nebolo začaté trestné stíhanie vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. por. a do uznesenia o vznesení obvinenia bol doplnený následok vyjadrený slovami „hanobil ukrajinský národ“.

Rovnako sudca pre prípravné konanie ŠTS po podaní návrhu na vykonanie domovej prehliadky prekvapujúco nepreskúmal uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci. Pri dôslednom jeho preskúmaní by nemohol nezistiť nesporné nezákonnosti v postupe vyšetrovateľa a musel by prijať záver, že skutok nenapĺňa formálne ani materiálne znaky prečinu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. (o tom bude detailná právna analýza v nasledujúcej časti). Sudca pre prípravné konanie ŠTS navyše vydal nezákonný príkaz na domovú prehliadku 10.05.2022, sp. zn. č.p.: 16Ntt-33/2022-602-V-ŠTS-PK, v čase kedy sa viedlo iba trestné stíhanie vo veci prečinu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. a preto zjavne nebol vecne príslušný.

Obe uznesenia, o začatí trestného stíhania vo veci aj o vznesení obvinenia, sú nesporné nezákonne vydané, nulitné. Aby vykazovali znaky zákonnosti museli by byť právne perfektné, čo v tomto konkrétnom prípade absentuje. Právo nemôže byť založené na neprávne, lebo aj tu platí zásada plodov z otráveného stromu.

Už uvedené bez najmenších pochybností je nesporným základom na zrušenie napadnutého uznesenia.

Nad rámec konštatovaného prikladám i právnu argumentáciu dokladajúcu, že keby do vznesenia obvinenia bolo všetko realizované zákonným spôsobom, prečiny schvaľovanie trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. a hanobenie národa rasy a presvedčenia v zmysle § 423 ods. 1 Tr. zák. som nespáchal, lebo neboli splnené zákonné znaky týchto prečinov.

Podľa Charty Organizácie spojených národov

čl. 39 Bezpečnostná rada určí, či ide o ohrozenie mieru, porušenie mieru alebo o útočný čin a odporučí, alebo rozhodne, aké opatrenia sa majú robiť podľa článkov 41 a 42, aby bol zachovaný medzinárodný mier a bezpečnosť.

čl. 51 Ak dôjde k ozbrojenému útoku proti členovi Organizácie Spojených národov, nijaké ustanovenie tejto Charty neprekáža prirodzenému právu na individuálnu alebo kolektívnu sebaobranu, kým Bezpečnostná rada neurobí potrebné opatrenia na zachovanie medzinárodného mieru a bezpečnosti. Opatrenia urobené členmi organizácie pri vykonávaní tohto práva sebaobrany sa oznámia ihneď Bezpečnostnej rade a nijako sa nedotýkajú touto Chartou určenej právomoci a zodpovednosti Bezpečnostnej rady podnikat' v každom okamihu také akcie, aké považuje za potrebné na udržanie a obnovenie medzinárodného mieru a bezpečnosti.

čl. 103 Ak by došlo k stretu záväzkov Organizácie Spojených národov podľa tejto Charty s ich záväzkami podľa akejkoľvek inej medzinárodnej dohody, majú prednosť záväzky podľa tejto Charty.

Kochlic ma obvinil nesporné účelovo, za názor z ideologických dôvodov. Použitie medzinárodného práva v odôvodnení obviňujúceho uznesenia vyšetrovateľom je neodborné a očividne politicky motivované. Ustanovenia Rímskeho štatútu medzinárodného trestného tribunálu (ďalej „RŠMTS“) sa môžu aplikovať výlučne iba a len po predchádzajúcom rozhodnutí Bezpečnostnej rady OSN o tom, či ide o niektorý zo skutkov uvedených v čl. 39 Charty OSN.

Vyšetrovateľ sa síce odvoláva na Chartu OSN, ale úmyselne všetky jej ustanovenia nevykladá vo vzájomnej systematickej súvislosti. Ním použitý čl. 51 je súčasťou Charty OSN v kapitole až pod

názvom „Kapitola VII, Akcie v prípade ohrozenia mieru, porušenia mieru a útočných činov“. Táto kapitola sa nie náhodou začína čl. 39, ktorý stanovuje, že jedine Bezpečnostná rada určí, či ide o ohrozenie mieru, porušenie mieru alebo o útočný čin a ..... .

Bezpečnostná rada OSN v danom prípade doteraz neoznačila špeciálnu vojenskú operáciu Ruskej federácie (ďalej „RF“) na Ukrajine za ohrozenie mieru, porušenie mieru alebo za útočný čin. Následné použitie čl. 51 Charty OSN, ako odôvodnenie obvinenia vyšetrovateľom z prečinu schvaľovania trestného činu spáchaného Putinom, je preto zjavne Kochlicovou svojvoľnou nezákonnosťou, lebo to nie je možné ani v zmysle medzinárodného práva, ale ani podľa práva Slovenskej republiky. RF pritom oficiálne informovala Bezpečnostnú radu OSN o začatí špeciálnej vojenskej operácie na Ukrajine.

V zmysle článku 103 Charty OSN majú jej ustanovenia záväznú a definitívnu prednosť pred akýmkoľvek inými ustanoveniami iných zmlúv, ktoré vznikli v čase po prijatí Charty OSN.

Odvolávanie sa vyšetrovateľa na RŠMTS a jeho dodatok, nemá právnu relevanciu a prednosť pred čl. 39 a 103 Charty OSN, práve z tohto dôvodu. **Ustanovenia „RŠMTS bez predchádzajúceho rozhodnutia Bezpečnostnej rady OSN o tom, či ide o nejaký „akt agresie“, sú právne nepoužiteľné.**

Už z týchto hore vyjadrených dôvodov je nesporné, že schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. som sa nemohol dopustiť.

Iba nad rámec uvádzam, že kvalifikácia prečinu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. v danej veci neprichádza do úvahy, lebo objektívna stránka tohto prečinu musí zahŕňať konanie spočívajúce v **schvaľovaní** tzn. ospravedlňovaní – odôvodňovaní, vysvetľovaní nejakého konania alebo nekonania s cieľom dosiahnuť a vzbudiť u iných osôb presvedčenie, že dané konanie alebo nekonanie je správne, zákonné, resp. bolo nevyhnutné, potrebné, náležité. I keď vyšetrovateľ skonštatoval, že v tomto prípade som mal schvaľovať trestný čin tým, že som 25.02.2022 v čase o 15.20 hod. zverejnil a sprístupnil prostredníctvom počítačovej siete status na sociálnu sieť (vid' skutok tak, ako je opísaný v uznesení o vznesení obvinenia), toto moje konanie nenapĺňa po objektívnej stránke jeden zo zákonných znakov tohto trestného činu, nakoľko v posudzovanej veci ide o môj názor prejavovaný verejne. Výrokom som absolútne neporušil princípy zakotvené v slobode prejavu. Ide o moje politicko-historické názory verejne prezentované s prvkami poukazovania na úmyselne zamlčovanú realitu.

V tomto smere pripomínam, že v článku 10 **Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd** je zakotvená sloboda slova, resp. sloboda prejavu, ktorá má nezastupiteľný význam pre riadne fungovanie demokratickej spoločnosti v nasledovnom znení: "Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice." Dohovor v článku 10 ods. 2 určuje, za akých podmienok môže byť výkon slobôd obmedzený alebo sankcionovaný, pričom takéto obmedzenie sa môže vykonať iba na základe zákona, musí byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, a v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzaniam nepokojov a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôležitých informácií alebo zachovanie autority a nestrannosti súdnej moci. Základné princípy posudzovania toho, či je zásah do slobody prejavu "nevyhnutný v demokratickej spoločnosti" v zmysle článku 10 ods. 2 Dohovoru sú vyjadrené v rozhodnutí ESLP vo veci *Perincek v. Švajčiarsko* z roku 2015, v ktorom súd uviedol: "Sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti a jednou zo základných podmienok pre jej pokrok a pre seberealizáciu každého jednotlivca. Nevzťahuje sa iba na informácie alebo myšlienky, ktoré sú prijímané priaznivo alebo považované za neškodné alebo je k nim zaujímavý ľahostajný, postoj, ale aj také, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo určitú časť obyvateľstva. Také sú požiadavky pluralizmu, tolerancie a znášanlivosti, bez ktorých nemôže demokratická spoločnosť existovať". Z tohto citátu vyplýva, že aj expresívny prejav môže byť za istých podmienok chránený. V článku 17 Dohovoru je totiž z pohľadu slobody prejavu dôležité ustanovenie s názvom "Zákaz zneužitia práv", kedy "Nič v tomto dohovore sa nemôže vykladať tak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než tento Dohovor ustanovuje." Na základe tohto článku ESLP môže pri posudzovaní sporných nenávisťných prejavov tento buď vylúčiť spod ochrany dohovoru konštatujúc, že ide o zneužitie slobody prejavu v zmysle menovaného článku 17, alebo posúdiť, či bolo obmedzenie slobody prejavu v súlade s podmienkami stanovenými v článku 10 ods. 2 Dohovoru. Z rozhodnutia ESLP zo 29.05.2007 vo veci **Kern v. Spolková republika Nemecko**, kedy namietaný zásah odvolacieho súdu v Šlezvicku- Holštajnsku do slobody prejavu štátneho zamestnanca, ktorý vydal tlačovú správu, kde schvaľoval útok na Svetové obchodné centrum v New Yorku s textom: "Ako dlho môže človek pokračovať v terorizme proti ľuďom na celom svete, vyvolávať terorizmus, sponzorovať občianske vojny, uplatňovať sankcie voči ľuďom atď. tak ako to Amerika robila po desaťročia za tým účelom, aby ich

dostala na kolená v záujme sionistickej oligarchie, aby sa situácia skončila skutkom oslobodenia namiereným proti USA, ktorý už dlho meškal", nebol neprimeraný, ani založený na nadmernom obmedzení slobody prejavu zamestnanca, vo verejnej správe, nakoľko štátna služba je garantom ústavy a demokracie.

Pri prečine schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. neboli naplnené zákonné znaky aj preto, že jeho subjektívna stránka zahŕňa konanie spočívajúce v tom, že páchatel vie, že schvaľovaním môže ovplyvniť mienku a názory iných ľudí. Ako som už konštatoval jedná sa o výsostne môj názor, ktorý som nikomu nevnucoval a nikoho nepresviedčal a ani neovplyvňoval. Mojim úmyslom bolo povedať pravdu (a je absurdné, že za to mám byť trestne stíhaný) a nie ovplyvňovať mienku iných ľudí. Aj v tejto spojitosti v posudzovanej kauze absentuje nielen objektívna ale i subjektívna stránka tohto trestného činu. Skutok nenapĺňa znaky tohto trestného činu. Výrokmi som nijakým spôsobom neporušil a ani neohrozil záujem spoločnosti, nepodporoval som názory alebo ideológie, ktorých obsahom je potláčanie základných ľudských práv a slobôd.

Vyšetrovateľ ma obvinil i z prečinu podľa § 423 ods. 1 Tr. zák. bez skutkového základu. Pritom ani jeden formálny znak tohto prečinu v ním opísaných skutkových okolnostiach nijako nezodpovedá označeniu „nacisti“. Použitá právna kvalifikácia v napadnutom uznesení je preto právne irelevantná. Ak vyšetrovateľ uvádza, že mnou použitý výraz „nacisti“ vo vzťahu k nezákonným predstaviteľom vlády v Kyjeve, ktorí verejne podporujú nacizmus a fašizmus, jeho historických predstaviteľov a symboly, napĺňa formálne znaky skutkovej podstaty prečinu v zmysle § 423 Tr. zák., potom evidentne vymýšľa a podľa svojho záujmu (či pokynu od niekoho ma za niečo stíhať za každú cenu) účelovo dotvára moje myšlienky, ktoré som nikdy nevyslovil a zároveň nepozná všetky rozhodujúce fakty z diania na území súčasnej Ukrajiny.

„Národ“ nerovná sa „nacizmus“, to sú rozdielne pojmy. „Rasa“ nerovná sa „nacizmus“, to sú dva rozdielne pojmy. A nakoniec „presvedčenie“ nerovná sa „nacizmus“.

Národ je historicky vzniknuté spoločenstvo ľudí vytvorené pôsobením rôznych faktorov, ako sú spoločné územie, kultúra, jazyk, hospodárska história, psychika, náboženstvo a podobne, a ktoré má spravidla vôľu tieto spoločné faktory brániť či rozvíjať.

Ľudská rasa je bio-kultúrna klasifikačná jednotka, ktorá prepája biologické znaky (napr. sfarbenie kožného pigmentu) so sociálno-kultúrnymi znakmi (napr. farba pleti ako sociálny konštrukt). Neexistuje jednotná, všeobecne prijímaná odborná definícia rasy ani všeobecne prijímané kritériá, na podklade ktorých by bolo možné ľudské populácie zaradiť do rás. Rasy sa preto chápu ako „nejasné množiny“ a preto si každý odborník vyberá, prikláňa sa alebo preferuje nejakú konkrétnu definíciu. Možno povedať, že rasa je zoskupenie ľudí založené na zdieľaných fyzických alebo sociálnych kvalitách do kategórií, ktoré sú spoločnosťou všeobecne považované za odlišné. Základné rasy, tzv. veľké rasy sú europoidná (synonymá: kaukazská rasa, eurázijská rasa, europoidi, biela rasa), mongoloidná rasa (synonymá: žltohnedá rasa, mongoloidi) a negroidná rasa (synonymá: čierna rasa, ekvatoriálna rasa).

Presvedčenie je názor, ktorého správnosť človek pokladá za nespornú. Nacizmus a fašizmus je však medzinárodne uznaná, Norimberským súdom odsúdená ideológia, obsahujúca aj rasizmus aj genocídu a vyvražďovanie iných národov. O takéto kruté vyvražďovanie išlo a ide aj v prípade vraždenia a bombardovania civilných obyvateľov ruskej národnosti (v mnohých prípadoch občanov Ukrajiny) žijúcich v Luhanskej a Doneckej republike a v mnohých iných oblastiach Ukrajiny zo strany režimu v Kyjeve.

Nacizmus vznikol spojením koncepcie fašistického štátu (zahrňujúci vodcovský princíp) a rasistických teórií o nadradenosti árijskej rasy a o pokroku cez konflikt medzi vyššou a nižšou rasou, riešený podrobením či likvidáciou nižšej rasy. Nacistická ideológia ďalej čerpá zo socializmu (privlastňuje si prvky kolektivismu či sociálnej demagógie vyhovujúcej nižším vrstvám), antibolševizmu (vyhovujúci vyšším vrstvám), nacionalizmu (umožňujúci získať podporu konzervatívnych síl) a antisemitizmu. Filozofická podstata nacizmu obsahuje prvky výrazného iracionalizmu, okultizmu a ezoterizmu.

Nacizmus alebo národný socializmus alebo hitlerizmus (nem. Nationalsozialismus, Nazismus; slovo nacizmus vzniklo skrátením výrazu národný socializmus) je totalitná ideológia oficiálne uplatňovaná diktatúrou v Nemecku v rokoch 1933 – 1945 (tzv. Tretia ríša) prostredníctvom NSDAP (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei) vedenej Adolfom Hitlerom. Nacistická ideológia kombinuje koncepciu fašizmu a rasizmu, vychádza tiež z krajného nacionalizmu a niektorých prvkov socializmu. Nacizmus je považovaný za krajne pravicovú formu politiky, ale niektorí neoliberalní autori (napr. F. A. Hayek) ho zaraďujú k ľavicí, ako radikálne vyústenie socializmu.

Práve citovaný článok 51 Charty OSN dal právo Luhanskej a Doneckej republike požiadať o pomoc kohokoľvek, aj Ruskú federáciu obzvlášť z dôvodu, že v oboch republikách žijú vo veľkom množstve občania RF, ktorí sú legitímnymi držiteľmi pasov RF. RF následne schválila vo svojich

príslušných orgánoch moci, vrátane Ruskej štátnej dумы parlamentu) použitie ruských vojsk mimo územia RF. Navyše špeciálna vojenská operácia RF bola definovaná ako oslobodenie od fašistickej propagandy, demilitarizovanie Ukrajiny a tým zastavenie vojenskej hrozby uvedeným republikám a samotnej RF zo strany Ukrajiny. To je v plnom súlade s obsahom článku 51 Charty OSN.

V tejto súvislosti preto zdôrazňujem nespornú časovú postupnosť ukrajinských udalostí, ktoré som mal na mysli, keď som písal facebookový príspevok.

V roku 2014 došlo na Ukrajine, za podpory USA a iných západných štátov k proti ústavnému násilnému štátnemu prevratu (podporil ho osobne i Lipšic účasťou na kyjevskom majdane), ktorému sa vtedajšie oblasti Luhanska, Donecka, mesta Sevastopol' a samostatnej republiky Krym odmietli podriaďovať. Nový vojenský režim v Kyjeve začal preto trestný pochod proti uvedeným oblastiam a republike Krym s cieľom zastrešiť a prinútiť ich obyvateľov k poslušnosti a uznaniu nezákonného prevratu a vlády. Následné kroky prijatia po všeľudovom referende republiky Krym a mesta Sevastopol' do RF prebehli v plnom súlade s ustanoveniami vtedy platnej Ústavy Ukrajiny a v súlade s medzinárodným právom národov na sebaurčenie. (V inom prípade toto právo potvrdil aj medzinárodný súd v Haagu – v prípade Kosova). Nová vláda v Kyjeve, vrátane prezidentov Petra Porošenka a Vladimíra Zelenského podporovali svojimi verejnými prejavmi otvorenú nenávisť voči ruskej populácii Ukrajiny s priamymi výzvami na ich fyzickú likvidáciu s pomocou neofašistických novo vytvorených a západom financovaných trestných vojenských oddielov (napr. Ajdar, Azov, Pravý sektor). Luhanská a Donecká oblasť sa obe rozhodli v apríli roku 2014 vyhlásiť samostatnosť od Ukrajiny. Po ôsmich rokoch neustáleho bombardovania, najmä civilných cieľov uvedených oblastí zo strany režimu v Kyjeve sa RF rozhodla oficiálne uznať obe republiky ako samostatné štáty. Vzápätí oficiálne požiadali RF o ochranu a pomoc pred útokmi nacistických a fašistických oddielov proti ich vlastným občanom. Vzhľadom na to, že v priebehu spomínaných ôsmich rokov vojny Kyjeva proti vlastným občanom sa teror nacistických oddielov a pravidelnej armády Ukrajiny stupňoval, mnohí občania týchto oblastí v medzičase požiadali o ruské občianstvo alebo sa odsťahovali za prácou do Ruska. Z hľadiska medzinárodného práva má RF právo chrániť vlastných občanov pred vojenskou alebo inou hrozbou kdekoľvek na svete. Rovnako nové, RF oficiálne uznané štátne útvary, Luhanská a Donecká republika, využili právo v súlade s článkom 51 Charty OSN požiadať v prípade vojenských útokov Kyjevského nacistického režimu o ochranu iný štát, celkom prirodzene RF. Vedenie RF, po schválení použitia vlastných vojenských síl mimo územia RF v parlamente (Ruskej štátnej Dume) sa preto rozhodlo prikrčiť k špeciálnej vojenskej operácii s cieľom ochrany obyvateľstva a súčasne k odstráneniu hrozby voči samotnej RF formou demilitarizácie a denacifikácie Ukrajiny. RF v súlade s Chartou OSN oficiálne informovala Bezpečnostnú radu OSN o svojej špeciálnej vojenskej operácii na území Ukrajiny.

Zároveň iba pre úplnosť pripomínam, že už v roku 1991, Pan Ki Mun, vtedajší generálny tajomník OSN, verejne informoval, že nová samostatná Ukrajina po oddelení sa od bývalého Sovietskeho zväzu nemá stále vyznačené a uznané hranice vlastného územia. Formálne a právne je takýto akt nevyhnutný na stanovenie zodpovednosti štátu za vládu nad svojim územím a obyvateľstvom.

Trestanie za názor iba preto, že sa názor momentálne nehodí, resp. nevyhovuje súčasnej politickej reprezentácii, je absurdné a trestnoprávne nemožné (viď i vyššie už citované rozhodnutia ESLP).

V danej veci som mal spáchať prečin **hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.**

Jedným zo zákonných znakov prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je zo strany páchatel'a **verejné hanobenie niektorého národa**.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za úmyselný prečin je bezpečné zistenie aj toho, či konanie obvineného nesie všetky znaky zavinenia v zmysle Trestného zákona.

Záver o prítomnosti zavinenia v zmysle Trestného zákona, a v akej forme (§ 15 Tr. zák.), je nepochybne záverom právnym. Tento právny záver o subjektívnych znakoch prečinu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach vyšetrovateľa vyplývajúcich z dokazovania rovnako, ako záver o objektívnych znakoch prečinu.

Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňajúce znaky prečinu.

Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkazovému prostriedku, ale na zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých okolností, za ktorých mal byť prečin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Vyšetrovateľ v obviňujúcom uznesení v závere skutkovej vety výroku o vine, **bez toho, aby sa to nachádzalo v príspevku na Facebooku**, iba sám svojvoľne konštatoval, že „.....a zároveň verejne hanobil ukrajinský národ.“

Na strane 20, ods. 3, tretia veta, odôvodnenia Kochlic hovorí: „ V prípade obv. JUDr. Štefana Harabina mám za to, že tento si musel byť vedomý toho, že svojimi vyjadreniami o Ukrajincoch ako o nacistoch, hrubo urazil ukrajinský národ“, hoci v mojom príspevku sa nenachádza použitie slovného spojenia, resp. vyjadrenia: „.....o Ukrajincoch ako o nacistoch.....“

Následne, potom Kochlic cez vlastnú interpretáciu dotknutého príspevku dospel aj k záhadnému, ale žiadnym dôkazom nedokumentovanému skutkovému zisteniu, „nekonkrétneho hanobiaceho správania ukrajinského národa“ a tiež o naplnení „subjektívnej stránky prečinu hanobenia národa rasy a presvedčenia“.

Aby interpretácia zavinenia pôsobila aspoň formálne hodnoverne a zapadla do aplikovanej výkladovej konštrukcie, úmyselne a zjavne účelovo ušlo pozornosti vyšetrovateľa, že slovné spojenia: „Zastavenie nacistov....., ...pacifikovať nacistov....., ...dal nacistom na Ukrajine reverzný plyn.“, ktoré som použil v príspevku na Facebooku, sa vždy a striktne viažu na ďalšiu časť textu, ktorá označuje tých ktorí sú nacisti na Ukrajine, t. j. tých ktorí: „od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov, len pre ich ruskú národnosť....“. A ktorých som považoval a aj stále považujem za nacistov.

Ak, by vyšetrovateľ „vošiel do mojej mysle“ pri koncipovaní príspevku na Facebook, určite by nezistil medzi mojimi myšlienkovými pochodmi, ktoré ma viedli k napísaniu príspevku, prítomnosť „vedomia toho, že svojimi vyjadreniami o Ukrajincoch ako o nacistoch, hrubo urážam ukrajinský národ“.

Skutkové závery vyšetrovateľa sú zjavne arbitrárne (svojvoľné), pretože zo získaných dôkazov nebolo možné dospieť k záveru o tom že som sa prečinu dopustil. Takýto skutkový záver je totiž v extrémnom nesúlade s doteraz vykonanými dôkazmi.

Zo zásady spravodlivého trestného konania vyplýva potreba vopred neprikladať osobitný význam konkrétnemu dôkazovému prostriedku, ale na zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol prečin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Základnou požiadavkou spravodlivého procesu vyplývajúcou z prezumpcie nevinu je, aby vina obvineného bola preukázaná, pokiaľ ide o každý znak prečinu (aj „znak verejne hanobí ukrajinský národ“) bez rozumných pochybností, či mimo rozumnú pochybnosť. Za rozumnú pochybnosť je potom považovaná taká pochybnosť, ktorá by spôsobila, že vyšetrovateľ po starostlivom, objektívnom a nestrannom zhodnotení všetkých dôkazov, by bol tak nerozhodný, že by nemohol povedať, že získal ustálené presvedčenie o vine páchatela. Je to taká pochybnosť, ktorá by u rozumnej osoby zapríčinila, že by zaváhala alebo zastavila sa pri vybavovaní dôležitejšej životnej udalosti. Samozrejme nemôže ísť len o imaginárnu pochybnosť, ani pochybnosť založenú iba na rozmare alebo určitej nálade, či na domnienke alebo dohade.

Naplnenie znaku skutkovej podstaty prečinu **hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.** „konkrétne slovo hanobiaceho správania ukrajinského národa“ v danej veci nie je preukázané ani jediným priamym či nepriamym dôkazom.

Zo zásady spravodlivého trestného konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku uznesenia o vine zo spáchania skutku naplňujúceho prečin zodpovedalo požiadavke preukázania zákonných znakov prečinu mimo rozumných pochybností. Ak v odôvodnení výroku uznesenia o vine vo vzťahu k niektorému zo zákonných znakov prečinu absentuje preskúmateľnosť, potom je takéto rozhodnutie z hľadiska spravodlivého trestného konania neudržateľné. Zo zásady spravodlivého procesu fair trial vyplýva, aby uznesenie bolo a aj sa javilo ako spravodlivé, musí byť koherentné a presvedčivé.

Nie je možné jednoducho prijať predstavu, že by ktorýkoľvek orgán činný v trestnom konaní, vrátane súdu mohol vedieť, čo si autor myslel, čo sledoval alebo, čo chcel dosiahnuť počas vyslovenia určitých výrokov, názorov resp. slovných spojení.

Napokon ani z obsahu samotného slovného spojenia „Zastavenie nacistov....., ...pacifikovať

nacistov....., „...dal nacistom na Ukrajine reverzný plyn.“, ktoré som použil v príspevku na Facebooku a ktoré sa vždy a striktnie viažu na ďalšiu časť textu označujúcu tých, ktorí sú nacisti na Ukrajine, t. j. tých ktorí: „od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov, len pre ich ruskú národnosť....“ a ktorých som považoval a aj stále považujem za nacistov, logicky, objektívne, ale ani reálne nevyplývajúca spoľahlivý záver o tom, že by som verejne hanobil ukrajinský národ.

Naopak práve z vykonaných dôkazov bolo už teraz bez najmenších pochybností preukázané, že moja snaha a motivácia smerovala poukázať vždy iba a len na tých ktorí: „od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov, len pre ich ruskú národnosť....“. A ktorých som považoval a aj stále považujem za nacistov.

Nezávislosť rozhodovania vyšetrovateľa sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Súčasťou práva na riadny proces je povinnosť vyšetrovateľa presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby bol zrejмый vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi úvahami na strane druhej.

Argumentácia vyšetrovateľa obsiahnutá v odôvodnení nesmie byť nekoherentná, nekonzistentná. Musí dbať na celkovú presvedčivosť, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí a závery ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli prijateľné, racionálne spravodlivé a presvedčivé.

Z doterajších dôkazov sa nedá ani pri najväčšej snahe vyvodiť spoľahlivý záver o tom, „že by som verejne hanobil ukrajinský národ.“ Nie je prítomný, čo i len jediný priamy dôkaz smerujúci k preukázaniu motívu a zavinenia ako základných postulátov subjektívnej stránky prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia. **Vyšetrovateľ vychádzal iba z vlastného výkladu obsahu príspevku na Facebooku, ktorý navyše sám slovne dopĺňal tým, čo som na adresu ukrajinského národa nikdy nepovedal.** Za tejto dôkaznej situácie oprel svoje závery o naplnení formálneho znaku prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia "verejne hanobil ukrajinský národ" a subjektívnej stránky prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia **iba na predpoklade, domnienke, resp. na interpretačnej špekulácii svojvoľne skutkovo doplnenej.**

Akceptácia o naplnení znaku prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia „verejne hanobil ukrajinský národ" a subjektívnej stránky prečinu hanobenie národa, rasy a presvedčenia na základe predpokladu, domnienky vyznievajúcej absolútne v môj neprospech, je právne neprijateľná, nielen vzhľadom na možnosť jej vyvrátenosti ale i v trestnom práve vylúčenej možnosti výkladu pochybnosti v neprospech obvineného (obligatórna aplikácia zásady „in dubio pro reo.).

Navyše prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák., som nemohol spáchať v objektívnej rovine ani teoreticky. Objektívna stránka tohto trestného činu musí zahŕňať konanie spočívajúce **v hanobení**, čo je hrubé znevažovanie urážlivými výrokmami alebo iným urážlivým konaním. Urážlivosť prejavu vyplýva buď z obsahu, alebo zo spôsobu tohto prejavu, alebo z okolností, za ktorých bol prejav urobený. I keď vyšetrovateľ svojvoľne konštatoval, že v danej veci som „mal hanobiť ukrajinský národ“ tým, že som 25.02.2022 v čase o 15.20 hod. zverejnil a sprístupnil prostredníctvom počítačovej siete facebookový príspevok (vid' skutok tak ako je popísaný v uznesení o vznesení obvinenia), ani takéto konanie, i keby som bol jeho autorom, nenaplnia po objektívnej stránke jeden zo zákonných znakov tohto trestného činu, keďže by som explicitne len konštatoval objektívne už existujúci fakt.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov obsiahnutá v Tr. por. zaväzuje OČTK postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Postup OČTK bol bez najmenších pochybností v rozpore s touto zásadou vyjadrenou v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., a v tomto prípade nesporne u vyšetrovateľa Kochlic, ale aj prokurátora Honza preukazuje i existenciu zaujatosti voči mojej osobe, čo som prezentoval tiež podaním námietok zaujatosti voči konajúcim OČTK. Vyjadrené očividne preukazuje, že pred uznesením o vznesení obvinenia v prípravnom konaní, bol sprítomnený zjavne nezákonný postup a nezákonné rozhodnutia OČTK. Právo nemôže byť založené na neprávne, lebo aj tu platí zásada plodov z otráveného stromu.

Z následne uvedených skutočností rezultuje záver, že Sorosove kvarteto Kochlic, Honz, Lipšic a Pikna svojvoľne manipulovali okolnosti prípadu tak, aby umelo a nezákonne dostali vec do vecnej príslušnosti NAKA, Špeciálnej prokuratúry a ŠTS a za tým účelom sa neostýchali vyprodukovať, okrem zjavnej zaujatosti voči mojej osobe, založenej na zúrivej nenávisti, aj nespočetné množstvo nezákonností detailne dole právne analyzovaných.

Vyšetrovateľ NAKA 27. februára 2022 pod sp. zn. ČVS:PPZ-107/NKA-BAI-2022 začal trestné stíhanie vo veci pre prečin schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. (až neskôr Kochlic 16.05.2022 rozšíril kvalifikáciu skutku aj o trestný čin hanobenia národa rasy a presvedčenia v zmysle

§ 423 ods. 1 Tr. zák.) za skutok týkajúci sa môjho príspevku z 25. februára 2022 viažuceho sa na udalosti prebiehajúce na Ukrajine uverejneného na www.facebook.com pod užívateľským menom „Štefan Harabin“.

Kochlic bol v minulosti finančne korumpovaný Georgom Sorosom americkým finančným podvodníkom, ktorý je trestne stíhaný vo viacerých štátoch za finančné machinácie. Korupčná závislosť na Sorosovi je bez najmenších pochybností nesporná už z toho, že dvakrát dostal štipendium od Sorosovej Nadácie otvorenej spoločnosti (Výročné správy NOS za roky 2003, 2004).

Obsah skutku, na podklade ktorého Kochlic začal trestné stíhanie vo veci mohol naformulovať iba po preštudovaní mojich príspevkov www.facebook.com pod užívateľským menom „Štefan Harabin“ od roku 2016, v ktorých som najmenej 100 krát v rôznych súvislostiach Georga Sorosa označil za kriminálne–korupčného podvodníka.

Nepochybne Kochlic vedel, že ja (u neho zjavne podozrivá osoba) mám mimoriadne negatívny vzťah k jeho finančnému tútorovi, od ktorého bral korupčne peniaze s tým, že to splatí rozhodovacím procesom v budúcnosti cez zastávanú funkciu v štátnom aparáte.

Navyše Kochlic je spolužiak môjho syna Branislava, s ktorým mal osobné ostré konflikty ešte počas štúdia práve kvôli finančnému podvodníkovi Sorosovi, ktoré prerástli do nenávisťného nepriateľstva.

Už na základe týchto okolností bol Kochlic povinný sám v danej trestnej veci vzniesť námietku zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Tr. por. pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka minimálne v intenciách teórie zdania. (Námietka zaujatosti bola voči mjr. Mgr. Martinovi Kochlicovi podaná 20.05.2022 vyšetrovateľovi mailom a v ten istý deň poštou adresovaná na Prezídium Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, Odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania, Pribinova 2, Bratislava k sp. zn.: ČVS: PPZ-107/NKA-BA1-2022).

Svoju zaujatosť umocňoval ďalšími nezákonnými úkonmi, keď dal podnet na podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku na zaistenie počítačov, notebookov, tabletov, mobilných telefónov a iných elektronických technických prostriedkov slúžiacich na uchovávanie dát alebo komunikáciu, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace užívateľským profilom s menom „Štefan Harabin“, vytvorenom na sociálnej sieti Facebook s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan> a počítačov, notebookov, tabletov, mobilných telefónov a iných elektronických technických prostriedkov slúžiacich na uchovávanie dát alebo komunikáciu, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace s príspevkom, ktorý bol dňa 25.02.2022 v čase o 15:20 hod uverejnený na internetovej sociálnej sieti Facebook, v rámci verejného prístupného užívateľského profilu s menom „Štefan Harabin“ s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>.

Iniciovaním zaistenia technických prostriedkov chcel Kochlic zjavne nadbytočne dokumentovať obsah môjho nespochybniteľného príspevku z 25. 02. 2022, ktorý som ani po podaných trestných oznámeniach poslancov nikdy nepoprel, príspevok som nevymazal, lebo ide očividne len a len o môj názor na udalosti na Ukrajine a vo vyjadreniach pre všetky médiá som ho dobrovoľne zopakoval, čo je notoricky známa skutočnosť.

Z výroku príkazu na domovú prehliadku Špecializovaného trestného súdu (ďalej „ŠTS“) z 10. 5. 2022, č. p.: 16Ntt–33/2022–602–V–ŠTS–PK, vyplýva, že sa vzťahuje na počítače/notebooky/tablety/mobilné telefóny a iné elektronické zariadenia a to len v súvislosti s profilom „Štefan Harabin“ na sociálnej sieti Facebook – teda profilom mojím, čo je verejne známe a nesporné, resp. s mojím statusom z konkrétneho dňa, času a presného znenia, ako je to zrejme z výroku uznesenia o vznesení obvinenia. Ide o nezameniteľný status, ktorý som nikdy nepopieral, nedištancoval sa od neho, ani len náznakom neprezentoval, že by sa mi niekto „nabúral“ do môjho Facebooku a napísal ho bez môjho vedomia a súhlasu, práve naopak, hlásil a hlásim sa k nemu ako je napísaný, v celom znení a na ňom trvám. Tieto skutočnosti boli a sú verejne známe. Po medializovaných trestných oznámeniach politikov (Šeliga, Stančík a podobných podporovateľov Ukronacistov) na moju osobu som sa opakovane vo verejnom priestore vyjadril, že na tomto statuse trvám, z môjho Facebooku som ho nevymazal a bolo a je všetkým bez akýchkoľvek pochybností zrejme, že ide o môj status – názor a za nikoho iného sa neskrývam. Toto bolo notoricky známe aj orgánom činným v trestnom konaní i Kochlicovi. Nebol preto ani len prítomný dôvod uvažovať o domovej prehliadke v súkromnom byte na zabezpečenie notebooku a mobilu pre účely uvádzané v príkaze na domovú prehliadku.

V príkaze na domovú prehliadku ŠTS je jednoznačne konštatované, že jediným účelom jej výkonu má byť identifikácia a odňatie elektronického zariadenia, na ktorom bol vytvorený a z ktorého bol zasielaný status z 25. 2. 2022 na sociálnu sieť Facebook. Tento status je z pohľadu OČTK trestnoprávne relevantný a je preto v záujme OČTK takúto vec nájsť a zaistiť a následne po preskúmaní

takejto veci znalcom z odboru elektrotechniky vyhodnotiť, či bola použitá na komunikáciu na sociálnej sieti Facebook.

Evidentné je, že jediným cieľom domovej prehliadky malo byť zistenie, či som určité elektronické zariadenie skutočne používal ja, či som ho používal na komunikáciu na sociálnej sieti Facebook (cez statusy so svojimi sledovateľmi, ale aj inými užívateľmi) a najmä, či som skutočným autorom statusu z 25. 2. 2022.

Autorstvo statusu som nepopieral nikdy, o čom Kochlic nepochybne vedel, lebo zjavne sledoval môj Facebookový profil predtým ako pristúpil k domovej prehliadke (uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci je z 27. 2. 2022 a uznesenie o obvinení je až zo 16. 5. 2022, čiže takmer 2 mesiace ma monitoroval).

Na tomto profile som, okrem iného, reagoval i na spomínané trestné oznámenia politikov, či už komentármi, článkami, alebo linkami na relácie vo viacerých médiách a videami, kde som sa hrdo k statusu prihlásil a vyjadril v tom smere, že sa teším na trestnoprávnu konfrontáciu s takýmito „právnickými esami“ ako aj s vyšetrovateľom, ktorý si trúfne ísť v tejto veci so mnou do sporu v otázke pravdy o udalostiach na Ukrajine. Lebo ani jediným slovom som nehanobil Ukrajincov ako národ a zároveň som nikdy neschvaľoval žiadny trestný čin.

Tieto okolnosti Kochlicovi boli nesporne známe, ním zvolený postup bol preto očividne nezákonný a v rozpore so zásadou primeranosti a proporcionality. Primárne, ak už Kochlic chcel vznášať obvinenie (i keď zjavne nezákonne a nedôvodne), mal mi ho doručiť štandardným spôsobom – poštou. Tú si riadne preberám, neskrývam sa a žijem na adrese trvalého bydliska. Rovnakým spôsobom ma mal i predvolať na výsluch a nie zadržať v mieste trvalého bydliska – v bytovke s viacerými bytmi a tam bývajúcimi ľuďmi za asistencie cca 8 – 10 policajtov, z toho viacero kukláčov, hliadkujúcich aj pred bytom a ozbrojených samopalmi, ako keby som mal byť agresívny kriminálnik, recidivista, u ktorého je dôvodné predpokladať násilný a ostrý fyzický odpor. **Sám Kochlic v uznesení o vznesení obvinenia pritom píše o mne ako o dlhoročnom sudcovi**, čo je rovnako verejne známe. Mám za sebou už vyše 40 rokov výkonu v oblasti trestnej justície, vrátane postu predsedu senátu na Najvyššom súde, kde som i takých zločincov prejednával. **Konanie predvedené políciou na čele s Kochlicom bolo očividne neprimerané, politicky motivované a išlo len a iba o zastrašenie mňa, mojej rodiny a demonštráciu sily.**

Akokoľvek domová prehliadka nemala v tejto veci dôvodne opodstatnenie. Z domovej prehliadky nebudú zistené nové, skôr neznáme, okolnosti. Niekoľkokrát som uviedol, že status som písal a zverejnil ja. Kochlic vykonaním domovej prehliadky nezákonne a neprimerane zasiahol do ľudských práv tak mojich, ako i celej mojej rodiny, **príčom ňou zisťoval skutočnosti už dávno predtým verejne známe a nesporné!**

Ak sa Kochlic, i napriek vyjadrenému, rozhodol prezentovať pred dverami môjho bytu príkazom na domovú prehliadku (len vďaka ktorému si zabezpečil nezákonný vstup do súkromného obydľia), **bolo jeho zákonnou povinnosťou, riešiť vec, čo najmiernejšími možnými prostriedkami**, teda veci, na ktoré sa vzťahoval príkaz na domovú prehliadku zabezpečiť inak, ako realizovaním samotnej domovej prehliadky.

Požadované veci, údaje a dáta mal primeraným spôsobom žiadať vydať. K tomu ale nepristúpil, pritom ja som sám a dobrovoľne vydal notebook, ako i mobilný telefón a hneď na mieste som všetkým prítomným policajtom povedal, že na tomto konkrétnom, vydávanom notebooku som napísal a zverejnil predmetný status na sociálnej sieti Facebook a trvám na ňom. Vráťane toho, že cez mobilný telefón príspevky na Facebook nedávam, len si ho cez mobil niekedy prezerám a že všetky príspevky na Facebooku som realizoval len cez vydaný notebook. Od Kochlica ani pred začiatkom domovej prehliadky, ani počas celého úkonu už v byte nezaznela výzva na dobrovoľne vydanie vecí resp., že by chcel požadované veci a informácie zabezpečiť menej invazívnym spôsobom, ako domovou prehliadkou. Rovnako bolo povinnosťou vyšetrovateľa (lebo veci som hneď vydal dobrovoľne), zabezpečiť na úkon znalca technika, aby ten mohol priamo na mieste „vytiahnuť“ dáta, ktoré považoval za potrebné (viď príkaz na domovú prehliadku) a to bez zaistenia aktuálnych vecí (lebo neboli navyše potrebné pre trestné konanie, keďže k autorstvu statusu sa hlásim).

Ak by alternatíva s „vytiahnutím“ dát nebola technicky realizovateľná, napríklad pre ich veľký rozsah, vtedy je povinnosťou vyšetrovateľa vyzvať osobu na vydanie vecí a až po negatívnej reakcii na takúto výzvu by teoreticky mohol pristúpiť k realizácii príkazu na domovú prehliadku resp. k odňatiu vecí, ak by už neexistovalo iné, menej invazívne riešenie.

V tejto veci Kochlic, okrem toho, že nemal realizovať domovú prehliadku, lebo na ňu nebol dôvod. Postupoval navyše nezákonne aj pri jej samotnej realizácii. Nevyzval ma na dobrovoľné vydanie dát v prítomnosti znalca-technika, resp. na vydanie vecí (notebooku a mobilu), ale hneď začal s realizáciou domovej prehliadky, pritom som všetky relevantné veci po jeho nezákonnom vstupe do bytu vydal dobrovoľne a sám a ďalšie veci prítomní policajti ani nehľadali. Opäť nezákonne na pokyn

Kochlica, fotografovali všetky miestnosti bytu. Od momentu môjho dobrovoľného vydania vecí, bolo povinnosťou Kochlica ukončiť domovú prehliadku, lebo odpadol, neexistoval dôvod na jej pokračovanie.

Veci, ktoré som dobrovoľne vydal neboli a ani nie sú pre dané trestné konanie dôležité a nemajú dôkaznú relevanciu, keďže status som nepopieral. Kochlic postupoval evidentne extrémne nezákonne už tým, že dával prokurátorovi podnet na podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku, lebo pre účely tohto konania je relevantné posúdenie obsahu statusu a nie jeho autora, ktorým som ja a Kochlic vedie konanie len pre prečin za vyjadrenie názoru.

Navyše informácie mnou publikované 25.02.2022 na sociálnej sieti Facebook nie sú dohľadateľné na mojom notebooku a už vôbec nie na mojom mobilnom telefóne, z ktorého príspevky na Facebook som nikdy nepublikoval. Pritom je všeobecne známe, že publikované informácie sú uložené na serveroch spoločnosti Meta (MetaPlatformsIrelandLimited) – prevádzkovatelia sociálnej siete Facebook, od ktorej si bez problémov mohol vyšetrovateľ potrebné informácie vyžiadať, okrem iného napr.:

- Dátum a čas publikovania príspevku
- Obsah príspevku
- Prípadné modifikácie príspevku, t. j. históriu zmien príspevku
- Autor uverejnenia príspevku, prípadne účet pod ktorým osoba príspevok uverejnila
- Adresa uverejnenia príspevku (IP adresa, miesto uverejnenia)
- Informácie o zariadení, z ktorého bol príspevok uverejnený (typ, model zariadenia, verzia prehliadača, verzia operačného systému, cookies a pod.)

Dátum a čas, kedy mal byť príspevok vymazaný a kým (ja som ho nevymazal) jednoducho nie je možné zistiť z údajov uložených v mojom počítači.

Od spoločnosti Meta (MetaPlatformsIrelandLimited) si mohol vyšetrovateľ dané informácie vyžiadať.

Je notoricky známe, že v pamäti môjho počítača, hore uvedené informácie nemôžu byť uložené (po 3 mesiacoch od uverejnenia príspevku). Nakoľko príspevok na Facebook sa publikuje prostredníctvom webového prehliadača a publikované informácie sa ukladajú priamo na webovú stránku prevádzkovateľa a sú uložené na serveroch prevádzkovateľa. **Rozhodne nie na mojom počítači.**

Ešte pred realizáciou domovej prehliadky Kochlic vydal uznesenie o vznesení obvinenia pre prečin schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. a navyše i za trestný čin hanobenia národa rasy a presvedčenia v zmysle § 423 ods. 1 Tr. zák. **Kvalifikáciu skutku i za trestný čin hanobenia národa rasy a presvedčenia pritom účelovo rozšíril až po 27.02.2022, aby odôvodnil vecnú príslušnosť Prezídia Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania, ako aj Uradu špeciálnej prokuratúry, hoci ani jediným dôkazom, jediným slovom nedokumentoval, že som hanobil Ukrajincov ako národ. Rovnako som nikdy neschvaľoval v minulosti a ani v súčasnosti žiaden trestný čin.**

Kochlic politicko–korupčnú servilitu Sorosovi preukázal aj obsahom samotného odôvodnenia obviňujúceho uznesenia, ktoré ma síce 19 strán, ale na relevantné trestné právo k aktuálnemu skutku sa viažu maximálne dve strany aj to nie v rovine konkretizácie dôkazov a ani ich hodnotenia v smere preukázania, čo i len podozrenia z trestnej činnosti.

Ide o politický pamflet, v ktorom sú nie právne záväzné, ale len a iba politické deklarácie a vyhlásenia medzinárodných inštitúcií a citáty slovenských politikov podporujúcich banderovský nacistický režim na Ukrajine, ktorý sa dostal k moci v roku 2014 ozbrojeným neústavným pučom.

Skutočným dôvodom a motívom iniciovania nariadenia domovej prehliadky bolo zaistenie technických prostriedkov, aby mi boli do nich simulačne vnesené neexistujúce údaje za účelom vyfabrikovania kompromitácie mojej osoby. Ďalším cieľom vydania príkazu na nezákonnú, nedôvodnú a nepotrebnú domovú prehliadku

bolo i zabezpečenie „de facto“ násilného vstupu do súkromného bytu za asistencie polície, ktorú Kochlic zneužil aj na moje nezákonné a nedôvodné zadržanie (absolútne nezmyselný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorý vyšetrovateľ pri zadržaní vôbec neoznámil, ničím nešpecifikoval a ani len náznakom sa nevyjadril z čoho mala u mňa prameniť obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti) a na doručenie uznesenia o vznesení obvinenia (ktoré sa malo doručovať poštou, ktorú ja od štátnych orgánov riadne preberám).

Zaujatosť v úplnej nahote preukázal, keď pokračoval v domovej prehliadke i napriek tomu, že aktuálny notebook a mobilný telefón, ktoré súviseli s mojimi internetovou sociálnou sieťou Facebook a príspevkom z 25. 2. 2022 som dobrovoľne vydal, čím nepochybne odpadol dôvod i nezákonne realizovanej domovej prehliadky.

Podľa Ústavy

čl. 20 ods. 2 domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob vykonania domovej prehliadky ustanoví zákon.

čl. 13 ods. 4 pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné i pri obmedzení vlastníckeho práva a práva na súkromie fyzických osôb realizáciou domovej prehliadky, takýto úkon vykonať len pre presne určený cieľ. Zároveň s poukazom na zásadu primeranosti, vhodnosti a proporcionality je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní, aby počas vedenia trestného konania boli akékoľvek ich zásahy do základných práv a slobôd realizované, čo najmiernejším možným spôsobom a aby sa k úkonu, ako napr. odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky či domová prehliadka ale aj iné, pristupovalo ako k posledným/krajným možným riešeniam, ak iné zabezpečenie vecí, dôkazov resp. informácií pre účely trestného konania nie je možné.

V zmysle § 104 ods. 1 Tr. por. domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku **možno vykonať len po predchádzajúcej výzve** toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

Kochlic ma v intenciách § 104 ods. 1 Tr. por. nevzval na dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

Do bytu bez predchádzajúcej výzvy vstúpilo asi 8 policajtov (z 5 kukláči), dvaja samopalníci stáli pred vchodovými dverami.

Zaujatosť v úplnej nahote preukázal, keď pokračoval v domovej prehliadke i napriek tomu, že aktuálny notebook a mobilný telefón, ktoré súviseli s mojou internetovou sociálnou sieťou Facebook a príspevkom z 25. 2. 2022 som dobrovoľne vydal, čím nepochybne odpadol dôvod domovej prehliadky.

Zjavne v hrubom rozpore s Ústavou a Dohovorom o základných ľudských právach a slobodách Kochlic svojvoľne a šikanózne pokračoval v zásahu do mojich práv na ochranu súkromia a nedotknuteľnosť obydľia a tiež mojej manželky a dcér Tamary a Kataríny, keď už po mojom upozornení, že pácha trestnú činnosť potom, lebo som dobrovoľne odovzdal notebook a mobilný telefón nariadil ešte prehľadávanie a fotografovanie všetkých izieb bytu – obývačky, kuchyne, spálne, kúpeľne, chodby a záchoda. Očividne už po mojom upozornení, že pácha trestnú činnosť.

V zaistenom notebooku a mobile sa nachádzajú citlivé údaje a informácie osobného súkromného charakteru, ktoré nesúvisia s predmetom domovej prehliadky, účelom ktorej bolo získanie iba dát alebo komunikácie, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace užívateľským profilom s menom „Štefan Harabin“, vytvorenom na sociálnej sieti Facebook s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>, resp. dát alebo komunikácie, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace s príspevkom, ktorý bol 25. 2. 2022 v čase o 15:20 hod uverejnený na internetovej sociálnej sieti Facebook, v rámci verejného prístupného užívateľského profilu s menom „Štefan Harabin“ s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>.

Podľa Ústavy

čl. 19 ods. 2 každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

čl. 22 ods. 1 listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

čl. 22 ods. 2 nikto nesmie porušiť listové tajomstvo ani tajomstvo iných písomností a záznamov, či už uchovávaných v súkromí, alebo zasielaných poštou, alebo iným spôsobom; výnimkou sú prípady, ktoré ustanoví zákon. Rovnako sa zaručuje tajomstvo správ podávaných telefónom, telegrafom alebo iným podobným zariadením.

čl. 13 ods. 4 pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

V kancelárii NAKA, kde ma Kochlic vypočúval, sa na nástenke medzi extrémistickými nacistickými symbolmi nachádza i hákový kríž banderovského bataliónu Azov, ktorý verejne podporovali, okrem iných tiež Heger, Nad', Matovič, Korčok a ich záhadne Kochlic trestne nestíha. Nestíha ani tých, ktorí sa verejne zdravia nacistickým pozdravom „Sláva Ukrajine“, ktorý je adekvátny pozdravu „Heil Hitler“.

(Zábery z prepustenia poslednej skupiny militantov z Azovstalu boli zverejnené - TRK Zvezda News, 20.05.2022 (tvzvezda.ru))

Video ukazuje prehliadku odovzdaných väzňov, ruskí vojaci ich tiež kontrolujú na prítomnosť nacistických tetovaní.)

V trestnom procese pritom platí zásada ex offio, ktorá Kochlicovi ukladá úradnú povinnosť stíhať všetkých páchatel'ov trestnej činnosti aj bez podania trestného oznámenia. V pozícii Kochlica –

vyšetrovateľa sa očividne sprítomňuje buď rozdvojená osobnosť (schizofrénia) alebo kriminálne – diskriminačne selektívny výber spočívajúci v tom, že kritikov Sorosa stíha za neexistujúcu trestnú činnosť a reálnych páchatelov trestnej činnosti spočívajúcej v podpore a velebení ukronacistických banderovcov na Ukrajine úmyselne nestíha.

Kochlic od samého začiatku v danej veci je vo vzťahu k mojej osobe nesporne extrémne zaujatý a bez zábran robil procesné úkony, ktorými hrubým, násilným a agresívnym spôsobom zasiahol nielen do mojich základných ľudských práv a slobôd, ale aj mojich rodinných príslušníkov.

Dozorovým prokurátorom v danej veci je Honz, ktorý dal návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku bez toho, aby bol na to zákonný titul (dôvody sú vyjadrené v časti o Kochlicovi).

U Honza je rovnako ako u Kochlica prítomný kriminálne–diskriminačne selektívny výber pokiaľ ide o realizáciu zásady ex offa iba preto, že je dlhodobo závislý na Sorosovi.

Zaujatosť u Honza je notorický a verejne známa minimálne, na podklade môjho konštatovania v kauze Rostas na verejnom pojednávaní na ŠTS v Pezinku, kde som upozornil predsedu senátu ako môže počas súdneho konania tolerovať grázla Honza, ktorý sa hral s mobilom. Vo vestibule Najvyššieho súdu, keď vchádzal Honz do pojednávacej miestnosti som ho v prítomnosti najmenej 50 osôb (vrátane novinárov) nazval Sorosovým kriminálnikom, lebo spoločne s trestným oznamovateľom písali na Rostas trestné oznámenie, ktoré potom zaujatým spôsobom zavŕšil do podania obžaloby na Rostas. Honz má voči mojej osobe extrémne negatívny vzťah.

Už z toho titulu je jeho návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku bez najmenších pochybností očividne nezákonný. Honz bol povinný sám vzniesť námietku zaujatosti, keď tak neurobil len a iba umocnil svoju zaujatosť voči mojej osobe.

U Kochlica a Honza je **kriminálne–diskriminačne selektívny výber**, pokiaľ ide o realizáciu zásady ex offa, zjavne vypukli, keď nestíhajú Lipšica za verejné schvaľovanie vraždenia srbských (rok 1999) a irackých (rok 2003) civilistov Spojenými štátmi americkými. Ide len a len o zneužívanie právomoci verejného činiteľa aj v tomto smere.

U Lipšica, špeciálneho prokurátora, ako monokraticky nadriadeného Honzovi, je nevraživá zaujatosť voči mojej osobe rovnako notoricky známa už z dávnej minulosti, keď som v parlamente (rok 2008) na jeho adresu povedal, že „pôjdeš do basy Ty hajzel“, iba preto lebo Lipšic nesporne ukradol zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky 1,4 milióna slovenských korún, v dôsledku čoho ministerstvo spravodlivosti pod mojim vedením podalo na neho i konkrétne trestné oznámenie. Slovenskú verejnosť som informoval o Lipšicovej trestnej činnosti v súvislosti s nezákonným získaním justičnej skúšky, čo napokon konštatoval ústavnoprávny výbor parlamentu v auguste 2002. Napokon som podal i trestné oznámenie, že Lipšic bol členom organizovanej zločineckej skupiny v zostave Krajniak, Konečný a Lipšic, ktorá mu zjavnou trestnou činnosťou umožnila získať nezákonným spôsobom bezpečnostnú previerku, aby sa mohol nezákonne stať ako kriminálnik špeciálnym prokurátorom. Brutálna zaujatosť Lipšica vypukla aj v jeho politickej podpore neústavného teroristického ukronacistického prevratu osobnou účasťou na majdane v Kyjeve v roku 2014 na pokyn Sorosa.

Lipšic ako monokraticky nadriadený Honzovi pokiaľ schválil, resp. odobril návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku sa správal primitívne zaujato voči mojej osobe.

To, že Lipšic celú akciu riadil vyplýva z obsahu jeho komunikácie v podcaste na Aktuality.sk vo videu s redaktorom Hanákom počas minulého víkendu, keď verejne spoločne vyzývali NAKA, aby zaklopala na dvere Harabinovi za status o Putinovi (<https://youtu.be/OVa2G05b6e4>).

Iba na ilustráciu analogicky uvádzam, že v známej kauze „Sadiky“, ktorá spadla do môjho senátu som okamžite po zistení, že jeho manželkou je osoba mne priateľská z minulosti, ako člen senátu konajúceho vo veci na Najvyššom súde Slovenskej republiky, vzniesol námietku zaujatosti, čo bola moja zákonná povinnosť tak ako to malo byť u Kochlica, Honza, ale i Lipšica.

Pikna tým, že vydal príkaz na domovú prehliadku 10. 5. 2022, č. p.: 16Ntt–33/2022–602–V–ŠTS–PK, úmyselne pokračoval v nezákonnostiach Kochlica, Honza, ale i Lipšica a bez najmenších pochybností sa stal spolupáchatelom v petite uvedenej trestnej činnosti, lebo nie je možné prezumovať, že by v pozícii sudcu ŠTS bola osoba nepoznajúca Ústavu, Trestný poriadok a Trestný zákon.“

Nad rámec vyjadreného, pokiaľ ide v danom prípade o nulitu právnej kvalifikácie skutku podľa § 338 ods. Tr. zák. pripájam i **právnu analýzu sudcu Krajského súdu Bratislava JUDr. Petra Šamka** zverejnenú 4. 9. 2022 v článku na webovej stránke www.pravnelisty.sk, <http://www.pravnelisty.sk/clanky/a1132-verejne-vysloveny-suhlas-so-zacatim-ozbrojeneho-konfliktu-na-ukrajine-a-precin-schvalovania-trestneho-cinu-podla-338-tr-zak>, pod názvom:

Verejne vyslovený súhlas so začatím ozbrojeného konfliktu na Ukrajine a prečin schvaľovania trestného činu podľa § 338 Tr. zák.?

V tomto článku autor, Dr. Šamko, detailne poukazuje na zákonné predpoklady spáchania prečinu schvaľovania trestného činu:

Skutočne môže byť verejne vyslovený súhlas so začatím ozbrojeného konfliktu na Ukrajine prečinom schvaľovania trestného činu podľa § 338 Tr. zák.?

Vzhľadom k tomu, že „spáchanie trestného činu“ (v danom prípade spáchanie trestného činu agresie v zmysle Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu) je základným znakom skutkovej podstaty trestného činu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák., musí mať orgán činný v trestnom konaní vyriešenú otázku, či došlo k spáchaniu trestného činu agresie (kto tento trestný čin spáchal) a tieto skutočnosti musia byť následne aj súčasťou popisu skutku uvedeného napríklad v uznesení o vznesení obvinenia. Pre úplnosť možno dodať, že Medzinárodný trestný súd v zmysle Rímskeho štatútu nestíha medzinárodné zločiny spáchané štátmi, ale fyzickými osobami, teda jednotlivcami a preto je nutné, aby súčasťou skutku bolo aj vymedzenie fyzickej osoby (či osôb, teda nie len štátu), ktoré v mene konkrétneho štátu sa mohli dopustiť trestného činu agresie.

Tieto otázky si musí orgán činný v trestnom konaní vyriešiť samostatne ako otázky predbežné, nakoľko ide o posúdenie viny (§ 7 ods. 1 Tr. por.) a je bez významu, že zatiaľ nebol nikto súdnym orgánom právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestného činu agresie.

Z uvedeného vyplýva, že v konkrétnostiach jednotlivého prípadu (a to sa môže týkať aj iných obdobných vojenských konfliktov na ktorých nie je priamo zainteresovaná SR) si musí orgán činný v trestnom konaní pri vedení trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania trestného činu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. vyriešiť ako **základnú predbežnú otázku** nielen to, či došlo zo strany Ruskej federácie k trestnému činu agresie voči Ukrajine v zmysle Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu, ale aj to, a to hlavne, či vôbec začatie agresie (trestný čin agresie) v danom prípade môže byť, aspoň teoreticky, prejednaný Medzinárodným trestným súdom. Orgán činný v trestnom konaní totiž pri posudzovaní tejto otázky vystupuje fakticky ako Medzinárodný trestný súd a preto sa musí zaoberať aj tou otázkou, či vôbec trestný čin agresie v posudzovanom prípade (začatie špeciálnej vojenskej operácie Ruskej federácie na Ukrajine) by mohol byť týmto súdom prejednávaný, t. j. či tu je daná jurisdikcia (právomoc) tohto súdu.

Alebo povedané inak. Je možné hovoriť o spáchaní trestného činu agresie v zmysle Rímskeho štatútu, ak napadnutý štát (obeť útoku) neratifikoval, t. j. nepristúpil v tejto časti k tejto medzinárodnej zmluve? Je možné vôbec hovoriť o spáchaní trestného činu agresie v zmysle Rímskeho štatútu ak je tu vylúčená jurisdikcia Medzinárodného súdneho dvora pre tento trestný čin a to na základe výlučného rozhodnutia Ukrajiny (ale aj Ruskej federácie) Rímsky štatút neratifikovať? Súčasťou tohto ozbrojeného konfliktu nie je SR a preto pri riešení predbežnej otázky, či došlo vôbec k spáchaniu trestného činu, ktorý mal byť páchatelom schvaľovaný je podstatným to, či sa Rímsky štatút vôbec (ohľadne trestného činu agresie) vzťahuje na bojujúce štáty.

Zistenie, či vylúčenie právomoci Medzinárodného trestného súdu pre stíhanie a prípadné potrestanie trestného činu agresie (ratifikovanie, či pristúpenie konkrétneho štátu k Rímskemu štatútu) je kľúčovou otázkou, ktorú si orgán činný v trestnom konaní musí zodpovedať už na samom začiatku ako vôbec prvú predbežnú otázku, pričom ak dospeje k negatívnemu záveru, t. j., že sa v daných okolnostiach prípadu jurisdikcia Medzinárodného trestného súdu na konkrétny trestný čin agresie nevzťahuje, t. j. ani Rímsky štatút tohto súdu v tejto časti (a preto tento súd takýto trestný čin ani stíhať či potrestať nemôže), potom možno oprávnene pochybovať ale aj vylúčiť, či možno schvaľovať trestný čin agresie vymedzený v Rímskom štatúte, ak sa v konkrétnom prípade Rímsky štatút na takéto konanie vôbec nevzťahuje a takéto konanie je fakticky vyňaté z pôsobnosti jurisdikcie Medzinárodného trestného súdu a teda nemôže ani byť trestné – trestným činom. To platí o to viac, ak konkrétny štát (a to dokonca obidva bojujúce proti sebe) fakticky vylúčil pôsobnosť Rímskeho štatútu (jeho celý obsah, či aspoň niektorú jeho časť) na svojom území.

V tejto súvislosti aktuálna odborná literatúra poukazuje na to, že Medzinárodný trestný súd sa zaoberá stíhaním a trestaním vojnových zločinov, zločinov proti ľudskosti, zločinom genocídy a zločinom agresie. Jurisdikcia Medzinárodného trestného súdu je založená, pokiaľ bol zločin spáchaný na území štátu, ktorý je zmluvnou stranou Rímskeho štatútu, alebo pokiaľ osoba, ktorá zločin spáchala, je štátnym príslušníkom zmluvnej strany Rímskeho štatútu. Jurisdikcia Medzinárodného trestného súdu môže byť ďalej založená, pokiaľ bola vec tomuto súdu postúpená Radou bezpečnosti. **Medzinárodný trestný súd teda môže vykonávať jurisdikciu nad príslušníkmi štátu, ktorý Rímsky štatút doposiaľ neratifikoval (čo je prípad Ruskej federácie), pokiaľ bol zločin spáchaný na území štátu, ktorý Rímsky štatút ratifikoval (Ukrajina Rímsky štatút však neratifikovala a urobila len ad hoc vyhlásenie).**

A teraz to podstatné. Ukrajina, podobne ako napríklad Rusko, či USA, Rímsky štatút podpísala, ale neratifikovala, t. j. nepristúpila k nemu. Ukrajina urobila dve prehlásenia podľa článku 12 ods. 3 Rímskeho štatútu o prijatí ad hoc jurisdikcie Medzinárodného trestného súdu a to za obdobie začínajúce novembrom roku 2013 na dobu neurčitú, avšak len vo vzťahu k zločinom genocídy, zločinom proti ľudskosti a vojnovým zločinom, **nie však aj vo vzťahu k zločinu agresie.**

Vzhľadom na tieto vyhlásenia je preto možné dospieť k záveru, že pri rusko-ukrajinskom konflikte sú splnené predpoklady pre založenie jurisdikcie Medzinárodného trestného súdu, **avšak nie vo vzťahu k zločinu agresie.**

Medzinárodný trestný súd podľa toho aj postupuje. Dňa 28.02.2022 prokurátor tohto súdu z vlastnej iniciatívy začal predbežné vyšetrovanie údajných zločinov vo vzťahu ku ktorým Ukrajina prijala ad hoc jurisdikciu podľa Rímskeho štatútu. Predmetom vyšetrovania prokurátora Medzinárodného trestného súdu je situácia na Ukrajine od 21.11.2013 vo vzťahu k vojnovým zločinom, zločinom proti ľudskosti a zločinu genocídy spáchaným v akejkoľvek časti územia Ukrajiny akoukoľvek osobou, **nie však zločinu agresie.**

Za takýchto okolností by teda bolo možné uzatvoriť, že využitie Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu v súčasnom rusko-ukrajinskom konflikte ohľadne trestného činu agresie neprichádza do úvahy. Ak v tomto konkrétnom ozbrojenom konflikte nie je možné vôbec zobrať do úvahy skutkovú podstatu trestného činu agresie, potom tieto skutočnosti nemôže ignorovať ani orgán činný v trestnom konaní pri riešení predbežnej otázky, či mohlo alebo nemohlo dôjsť k spáchaniu tohto trestného činu. Rímsky štatút tu totiž neexistuje samostatne so svojimi skutkovými podstatami, ale len v spojení s konkrétnou jurisdikciou Medzinárodného trestného súdu vymedzenou vôľou konkrétneho štátu pristúpiť alebo nepristúpiť k Rímskemu štatútu, a teda jurisdikcia tohto súdu a tým aj trestnosť konkrétneho činu, buď daná je alebo nie je.

Za takýchto okolností je jednoznačné, že v danom prípade nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty prečinu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na trestný čin agresie upravený Rímskym štatútom Medzinárodného trestného súdu. Ak by aj akt „agresie“ Ruskej federácie proti Ukrajine mal byť porušením medzinárodného práva (Charty OSN – čo však v zmysle vyššie načrtnutej argumentácie evidentne nie je), respektíve, že počas vojnového konfliktu mohlo dôjsť napríklad k vojnovým zločinom nie je podstatné, nakoľko daný prípad sa týka len schvaľovania trestného činu agresie, ktorý je definovaný v Rímskom štatúte Medzinárodného trestného súdu a týka sa začatia konfliktu. Pre posúdenie tejto otázky je taktiež bez významu, že SR Rímsky štatút riadne ratifikovala, nakoľko SR nie je účastníkom konfliktu, ako ani žiadni náš občan (pokiaľ je známe) a preto ani možnosť spáchania trestného činu agresie sa neposudzuje podľa právnych podmienok SR, ale podľa právnych podmienok štátov, ktoré sú v ozbrojenom konflikte.

Z hľadiska schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Tr. zák. je nutné brať do úvahy aj iné aspekty. Napríklad je rozdiel v tom, ak páchatel vychvaľuje inú osobu za to, že spáchala trestný čin a v tom, keď páchatel vychvaľuje inú osobu za jej konanie, avšak popiera, že došlo k spáchaniu trestného činu (napríklad páchatel verejne schvaľuje konanie osoby, ktorá je obvinená zo spáchania trestného činu vraždy, nakoľko je názoru, že išlo o konanie v nutnej obrane a že je právom každého človeka brániť sa napadnutiu – páchatel tu fakticky neschvaľuje spáchanie trestného činu vraždy, ale schvaľuje konanie v nutnej obrane, ktoré by protiprávnosť činu vylučovalo, pričom z hľadiska subjektívnej stránky je nutné brať do úvahy aj možné konanie páchatela v skutkovom omyle ohľadne nutnej obrany). **Schvaľovanie trestného činu totiž nie je len obyčajné spochybovanie toho, že sa trestný čin skutočne stal, či vyjadrenie nedôvery v to, že išlo o trestný čin.**

Obdobné je to aj pri útočnej vojne. Charta OSN vychádza síce zo zákazu použitia sily pri riešení medzinárodných konfliktov (čl. 2 ods. 4 Charty OSN), avšak z tohto pravidla existujú dve výnimky. Prvou je akcia Rady bezpečnosti pri ohrození mieru, či porušení mieru a druhú predstavuje článok 51 Charty OSN (individuálna alebo kolektívna sebaobrana). A práve na článok 51 Charty OSN bežne poukazujú všetky útočiace štáty, ktoré na to nemajú súhlas Rady bezpečnosti a takto sa dovolávajú toho, že konajú v súlade s medzinárodným právom (na článok 51 Charty OSN poukazuje nielen Ruská federácia pri konflikte s Ukrajinou, ale v minulosti to boli napríklad aj USA pri konflikte s Irakom, Izrael pri tzv. šesťdňovej vojne, USA pri ozbrojených útokoch na Nikaraguu spolu s financovaním „Contras“ a podobne). A taktiež práve túto argumentáciu preberajú často aj osoby, ktoré schvaľujú takéto útočné konania štátov a s poukazom na tento článok Charty OSN začatie konfliktu ospravedlňujú (opäť aj tu môžu hrať úlohu nesprávne informácie, ktoré osoba ospravedlňujúca začatie vojny má k dispozícii

a môže preto konať v skutkovom omyle, ktorý podľa konkrétnych okolností prípadu môže byť aj omyl ospravedliteľný, t. j. vylučujúci úmyselné zavinenie).

Orgán činný v trestnom konaní musí preto v rámci riešenia predbežných otázok venovať svoju pozornosť aj článku 51 Charty OSN a tento článok vykladať v súlade s judikatúrou Medzinárodného súdneho dvoru.

Nebezpečnosť väčšiny výrokov prednesených na sociálnych sieťach je nulová, pričom polícia by sa mala zamerať hlavne na také výroky, ktoré napríklad nabádajú k fyzickému násiliu voči iným osobám, k ich šikanovaniu, diskriminácii a podobne a nie na statusy, v ktorých sa pisatelia fakticky len snažia ospravedlňovať útočnú vojnu, či špeciálne vojenské operácie prostredníctvom článku 51 Charty OSN (t. j. spochybňujú, že došlo k porušeniu medzinárodného práva), čo bola inak bežná praktika časti populácie aj pri iných konfliktoch (v minulosti hlavne pri konflikte USA proti Iraku).

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku aj ako prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák., treba dôvodne a opodstatnene iba pripomenúť, že **v zmysle absurdne zvrátených myšlienkových pochodov** Kochlica, Honza a Nociara, **každý kto kritizoval ukronacisticky režim Zelenského na Ukrajine, zároveň hanobil i ukrajinsky národ a preto musí byť za to odsúdený**. Rovnako každý, podľa tejto právnej tupiny Kochlica, Honca a Nociara, kto kritizoval nacistický hitlerovský režim, zároveň hanobil i nemecký národ a preto musí byť za to v budúcnosti odsúdený za prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že obvinený JUDr. Štefan Harabin sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a vydaním uznesenia a ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon.

Navrhujem preto, aby generálny prokurátor podľa § 363 ods. 1 Tr. por.

z r u š i l

právoplatné uznesenie Prezídia Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania zo 16.05.2022, ČVS: PPZ-107/NKA-BA1-2022 v spojení s uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. 9. 2022, sp. zn. VII/2 Gv 53/22/1000-36.

Dopredu namietam zaujatosť vo vzťahu k trestnému námestníkovi generálneho prokurátora JUDr. Jozefovi Kanderovi v tom smere, že tento je zaujatý voči mojej osobe, keďže som proti nemu ako bývalý predseda Najvyššieho súdu ešte v roku 2009 podal disciplinárny návrh za neplnenie si sudcovských povinností. Ido nespornú notoriету. Disciplinárne konanie bolo zastavené len z toho titulu, že Kander sa vzdal funkcie sudcu a prešiel na podklade iniciatívy bývalého generálneho prokurátora JUDr. Dobroslava Trnku na generálnu prokuratúru.

B.

Vyšetrovateľ Kochlic v nezákonnostiach ktoré sú zdokumentované pod bodom **A.** pokračoval aj povznesením obvinenia.

V súvislosti s uznesením vyšetrovateľa PZ Národnej kriminálnej agentúry prezídia PZ, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania z 18. 5. 2022, sp. zn. ČVS: PPZ-107/NKA-BA1-2022 o pribratí znalca do konania, ktoré v bodoch 4-8 nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením dozorujúceho prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry GP SR z 12. 9. 2022, sp. zn. VII/2 Gv 5312211000-37 (uznesenie o pribratí znalca bolo zrušené dozorujúcim prokurátorom v bodoch 1 až 3), treba povedať, že jeho nezákonnosť, zakladá samostatný dôvod na aplikáciu § 363 ods. 1 Tr. por. generálnym

prokurátorom. Avšak jeho zrušenie spadne pod režim zrušenia i všetkých nadväzujúcich procesných rozhodnutí po zrušení nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia.

Jeho nezákonnosť je bez najmenších pochybností zrejmá z obsahu sťažnosti z 12. júna 2022, keďže dozorujúci prokurátor na tam sprítomnené konkrétne nezákonnosti nereagoval právne analytickým spôsobom, pripájam jej obsah v celom rozsahu:

„Kochlic aj týmto uznesením drzo v mene Slovenskej republiky pokračuje v páchaní trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Daňoví poplatníci, občania Slovenska, za rozmar Kochlica v podobe vyplateného znalečného, zaplatia zhruba 4000 Eur.

V danej trestnej veci je potrebné vyšetriť duševný stav Kochlica dvomi znalcami psychiatrami. V argumentácii vyjadrenej v nasledujúcom texte vyplynie opodstatnenosť a dôvodnosť tejto nevyhnutnej potreby.

Akákoľvek domová prehliadka nemala v danej veci dôvodne opodstatnenie. Z domovej prehliadky nebudú zistené nové, skôr neznáme, okolnosti. Niekoľkokrát som uviedol, že status som písal a zverejnil ja. Kochlic vykonaním domovej prehliadky nezákonne a neprimerane zasiahol do ľudských práv tak mojich, ako i celej mojej rodiny, **pričom ňou zisťoval skutočnosti už dávno predtým verejne známe a nesporné!**

Ak sa Kochlic, i napriek vyjadrenému, rozhodol prezentovať pred dverami môjho bytu príkazom na domovú prehliadku (len vďaka ktorému si zabezpečil nezákonný vstup do súkromného obydlia), **bolo jeho zákonnou povinnosťou, riešiť situáciu, čo najmiernejšími možnými prostriedkami.** Veci, na ktoré sa vzťahoval príkaz na domovú prehliadku mal zabezpečiť inak, ako realizovaním samotnej domovej prehliadky.

Požadované údaje a dáta mal primeraným spôsobom žiadať vydať. K tomu ale nepristúpil, pritom ja som sám a dobrovoľne vydal notebook, ako i mobilný telefón a hneď na mieste som všetkým prítomným policajtom povedal, že na tomto konkrétnom, vydávanom notebooku som napísal a zverejnil predmetný status na sociálnej sieti Facebook a trvám na ňom. Vráťane toho, že cez mobilný telefón príspevky na Facebook nedávam, len si ho cez mobil niekedy prezerám a že všetky príspevky na Facebooku som realizoval len cez vydaný notebook. Od Kochlica **ani pred začiatkom domovej prehliadky**, ani počas celého úkonu už v byte nezaznela výzva na dobrovoľne vydanie vecí resp., že by chcel požadované veci a informácie zabezpečiť menej invazívnym spôsobom, ako domovou prehliadkou. Rovnako **bolo povinnosťou vyšetrovateľa (lebo veci som hneď vydal dobrovoľne), zabezpečiť na úkon znalca technika**, aby ten mohol priamo na mieste „vytiahnuť“ dáta, ktoré považoval za potrebné (viď príkaz na domovú prehliadku) a to bez zaistenia aktuálnych vecí (lebo neboli navyše potrebné pre trestné konanie, keďže k autorstvu statusu sa hlásim).

Ak by alternatíva s „vytiahnutím“ dát nebola technicky realizovateľná, napríklad pre ich veľký rozsah, vtedy je povinnosťou vyšetrovateľa vyzvať osobu na vydanie vecí a až po negatívnej reakcii na takúto výzvu, by teoreticky mohol pristúpiť k realizácii príkazu na domovú prehliadku resp. k odňatiu vecí, ak by už neexistovalo iné, menej invazívne riešenie.

V posudzovanom prípade Kochlic, okrem toho, že nemal realizovať domovú prehliadku, lebo na ňu nebol dôvod. Postupoval navyše nezákonne aj pri jej samotnej realizácii. Nevyzval ma na dobrovoľné vydanie dát v prítomnosti znalca-technika, resp. na vydanie vecí (notebooku a mobilu), ale hneď začal s realizáciou domovej prehliadky, pritom som všetky relevantné veci po jeho nezákonnom vstupe do bytu vydal dobrovoľne a sám a ďalšie veci prítomní policajti ani nehládali. **Opäť nezákonne na pokyn Kochlica, fotografovali všetky miestnosti bytu.** Od momentu môjho dobrovoľného vydania vecí, bolo povinnosťou Kochlica ukončiť domovú prehliadku, lebo odpadol, neexistoval dôvod na jej pokračovanie.

Veci, ktoré som dobrovoľne vydal neboli a ani nie sú pre dané trestné konanie dôležité a nemajú dôkaznú relevanciu, keďže status som nepopieral. Kochlic postupoval evidentne extrémne nezákonne už tým, že dával prokurátorovi podnet na podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku, lebo pre účely tohto konania je relevantné posúdenie obsahu statusu a nie jeho autora, ktorým som ja a Kochlic dovtedy viedol konanie len pre prečin za vyjadrenie názoru, nie za hanobenie národa.

Navyše informácie mnou publikované 25. 2. 2022 na sociálnej sieti Facebook nie sú dohľadateľné na mojom notebooku a už vôbec nie na mojom mobilnom telefóne, z ktorého príspevky na Facebook som nikdy nepublikoval. Prítom je všeobecne známe, že publikované informácie sú uložené na serveroch spoločnosti Meta (MetaPlatformsIrelandLimited) – prevádzkovateľa sociálnej siete Facebook, od ktorej si bez problémov mohol vyšetrovateľ potrebné informácie vyžiadať, okrem iného napr.:

- Dátum a čas publikovania príspevku
- Obsah príspevku
- Prípadné modifikácie príspevku, t. j. históriu zmien príspevku
- Autor uverejnenia príspevku, prípadne účet pod ktorým osoba príspevok uverejnila
- Adresa uverejnenia príspevku (IP adresa, miesto uverejnenia)
- Informácie o zariadení, z ktorého bol príspevok uverejnený (typ, model zariadenia, verzia prehliadača, verzia operačného systému, cookies a pod.)

Dátum a čas, kedy bol príspevok vymazaný a kým bol vymazaný jednoducho nie je možné zistiť z údajov uložených v mojom počítači.

Od spoločnosti Meta (MetaPlatformsIrelandLimited) si mohol vyšetrovateľ dané informácie vyžiadať.

Je notoricky známe, že v pamäti môjho počítača, hore uvedené informácie nemôžu byť uložené (po 3 mesiacoch od uverejnenia príspevku). Nakoľko príspevok na Facebook sa publikuje prostredníctvom webového prehliadača a publikované informácie sa ukladajú priamo na webovú stránku prevádzkovateľa a sú uložené na serveroch prevádzkovateľa. **Rozhodne nie na mojom počítači.**

Kochlic znalcovi predložil mobilný telefón zn. Motorola, IMEI: 356516081198314, so SIM kartou s číslom 0907985 629, notebook zn. ASUS, HBN0CV01P298448 s nabíjacím káblom a notebook zn. Toshiba s nabíjacím káblom a taškou a uložil mu zodpovedať nasledujúce otázky:

- 1) Preskúmať predložené predmety na úrovni existujúcich a vymazaných súborov a záznamov a v posudku uviesť ich identifikačné znaky.
- 2) Z predloženého mobilného telefónu a SIM karty zadokumentovať a archivovať zoznamy kontaktov, hovorov, SMS a MMS správ, mobilnej internetovej komunikácie a audiovizuálne užívateľské súbory s príslušnými atribútmi.
- 3) Z predložených notebookov a archivovať a zadokumentovať všetky relevantné užívateľské súbory (textové, grafické a audiovizuálne), mobilnú internetovú komunikáciu a audiovizuálne užívateľské súbory s príslušnými atribútmi.
- 4) Zistiť či sa v predložených predmetoch nachádzajú údaje týkajúce sa predmetnej trestnej veci a to najmä prevádzkové údaje ohľadom pripájania sa k sieti internetu, konkrétne na web stránku www.facebook.com (história) a prihlasované sa na tejto web stránke, na profil s názvom (nickom) „Štefan Harabin“ s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>, v prípade, že je to možné zistiť, tak je potrebné zálohovať dátový obsah, spôsob prihlasovania a heslá, taktiež či boli príspevky na vyššie uvedený facebookový profil zverejnené a sprístupnené prostredníctvom vyššie predloženého mobilného telefónu a notebookov a taktiež či bola uvedená stránka nejakým spôsobom upravovaná.

5) Zistiť či sa v predložených predmetoch nachádzajú údaje týkajúce sa predmetnej trestnej veci a to najmä či bol prostredníctvom predložených predmetov dňa 25.02.2022 v čase o 15:20 hod. uverejnený prostredníctvom počítačovej siete, na internetovej sociálnej sieti Facebook, na verejne prístupnom užívateľskom profile s menom „Štefan Harabin“, s profilovým identifikátorom

<https://www.facebook.com/harabinstefan> text v znení: „Urobil by som presne to isté, čo PUTIN v súvislosti s udalosťami na UKRAJINE. Zastavenie nacistov, ktorí od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov, len pre ich ruskú národnosť, bolo zjavnou genocídou. Nie je možné tolerovať používanie sily svetovým ZLOM. Silu musí niekedy rázne použiť aj svetové DOBRO. FICO, vždy k AMERIČANOM servilný, kolosálne klame, keď tvrdí, že PUTIN porušil medzinárodné právo. Zrejme nepozná článok čl. 51 Charty OSN, alebo má zjavnú traumu, že práve on 2. septembra 2014 dal nacistom na Ukrajine reverzný plyn.“

6) Zistiť či sa v predložených predmetoch nachádzajú údaje týkajúce sa predmetnej trestnej veci a to najmä či bol prostredníctvom predložených predmetov dňa 25.02.2022 v čase o 22:29 hod. uverejnený prostredníctvom počítačovej siete, na internetovej sociálnej sieti Facebook, na verejne prístupnom užívateľskom profile s menom „Štefan Harabin“, s profilovým identifikátorom

<https://www.facebook.com/harabinstefan> text v znení: „Urobil by som presne to isté, čo PUTIN v súvislosti s udalosťami na UKRAJINE. Je povinnosťou Rusov pacifikovať nacistov, ktorí genocídne od roku 2014 zavraždili 15 tisíc vlastných civilistov. Nie je možné tolerovať používanie sily svetovým ZLOM. Silu musí niekedy rázne použiť aj svetové DOBRO. FICO, vždy k AMERIČANOM servilný, kolosálne klame, keď tvrdí, že PUTIN porušil medzinárodné právo. Zrejme nepozná článok čl. 51 Charty OSN, alebo má zjavnú traumu, že práve on 2. septembra 2014 dal nacistom na Ukrajine reverzný plyn.“

7) Všetky zabezpečené údaje zálohovať na pamäťové médium.

8) Uviesť aj iné skutočnosti a zistenia potrebné pre trestné konanie.

Podľa Ústavy

čl. 19 ods. 2 každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

čl. 22 ods. 1 listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

čl. 22 ods. 2 nikto nesmie porušiť listové tajomstvo ani tajomstvo iných písomností a záznamov, či už uchovávaných v súkromí, alebo zasielaných poštou, alebo iným spôsobom; výnimkou sú prípady, ktoré ustanoví zákon. Rovnako sa zaručuje tajomstvo správ podávaných telefónom, telegrafom alebo iným podobným zariadením.

čl. 13 ods. 4 pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

V zaistených notebookoch a mobile sa nachádzajú **citlivé údaje a informácie osobného súkromného charakteru, ktoré nesúvisia so statusovým príspevkom**(na užívateľskom profile s menom „Štefan Harabin“, vytvorenom na sociálnej sieti Facebook s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>, resp. dát alebo komunikácie, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace s príspevkom, ktorý bol 25.02.2022 v čase o 15:20 hod. uverejnený na internetovej sociálnej sieti Facebook, v rámci verejného prístupného užívateľského profilu s menom „Štefan Harabin“ s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>), **ktorý je skutkovým základom trestného obvinenia** mojej osoby.

Prvou otázkou vyšetrovateľ vlastne žiada obnoviť všetky odstránené súbory z pamäti mobilného telefónu a pevných diskov notebookov. Kochlic neuložil znalcovi v tejto otázke z technického aj právneho hľadiska vykonať obhliadku zariadení, ich identifikáciu. V prípade spôsobilosti znaleckého skúmania mal uložiť znalcovi povinnosť vytvorenia zálohy dát mobilného telefónu a vytvorenie obrazov (image) pevných diskov skúmaných notebookov. Takto zaistené dáta možno podrobiť analýze a zaisteniu požadovaných artefaktov, lebo skúmajú sa forenzným softvérom zaistené - vytvorené imidže (obrazy) a nie priamo zariadenia. Týmto spôsobom sa znalec vyhne nechcenému, resp., možnému poškodeniu dát, modifikácii a pod. Týmto postupom zadokumentuje obsah dát v skúmaných zariadeniach po tom, čo ich prevzal, vylúči (alebo potvrdí) tak možnú manipuláciu so zaistenými stopami, resp. ich použitie v čase zaistenia, napr. kto a ako manipuloval so zaistenými vecami.

V druhej otázke vyšetrovateľ ukladá znalcovi z mobilného telefónu „zadokumentovať a archivovať“ aj zoznamy kontaktov, všetky druhy hovorov, SMS a MMS správy, mobilnej internetovej komunikácie a audiovizuálne užívateľské súbory s príslušnými atribútmi.

Kochlic nesporne požaduje kontakty, hovory, SMS a MMS správ, mobilnej internetovej komunikácie a audiovizuálne užívateľské súbory (fotografie, videá...), ktoré nesúvisia a nemajú nič spoločné u uverejneným príspevkom.

Zrejme Kochlic to robí bežne a pravidelne a aj mojom prípade v snahe **nezákonne vytvoriť si „obraz“ o páchatelovi, získať tak ďalšie informácie o mne nad rámec vyšetrovanej veci**, lebo zoznam chatových kontaktov mohol ľahko získať od prevádzkovateľa spol. Meta.

Ide nesporne o neoprávnený zásah do súkromného a rodinného života a porušenie tajomstva dopravovaných správ mojej osoby ale aj práv ostatných ľudí, ktorých osobne údaje (kontaktné údaje, fotografie, videá...) mám uložené v mobilnom telefóne (rodinní príslušníci, priatelia, známi....).

Kochlic úmyselne nerešpektuje jednu zo základných zásad trestného konania, zásadu zákazu samousvedčovania.

V úvode tretej otázky v podstate prikazuje znalcovi z notebookov „archivovať, zadokumentovať a predložiť“ všetky relevantné zaistené užívateľské súbory-dáta (textové, grafické a audiovizuálne), mobilnú internetovú komunikáciu a audiovizuálne užívateľské súbory s príslušnými atribútmi.

Opätovne ide zjavne o neoprávnený zásah do súkromného a rodinného života a porušenie tajomstva dopravovaných správ mojej osoby ale aj práv ostatných ľudí, ktorých osobne údaje (kontaktné údaje, fotografie, videá...) mám uložené v notebookoch (rodinní príslušníci, priatelia, známi....). Užívateľské súbory nesúvisia a nemajú nič spoločné s uverejnením príspevku na sociálnej sieti, alebo s dokazovaním v tom smere, že z daného notebooku bol príspevok uverejnený. Aj keby bol na notebooku napr. Wordový dokument, v ktorom by bol uložený presný popis (kópia) uverejneného príspevku, to ešte nedokazuje, že z tohto notebooku príspevok aj bol uverejnený. Mohol som napr. príspevok odkopírovať z internetu a vložiť do Wordu. Kochlic navyše ani nekonkretizoval a nedetailizoval, čo sú to „užívateľské súbory“?, ktoré sú „relevantné“?, relevantne „k čomu“?, čo sú „príslušné atribúty“?

V tretej otázke Kochlic zámerne používa pojem mobilná internetová komunikácia (... a audiovizuálne užívateľské súbory. Je to „rafinovaný“ spôsob ako povedať znalcovi, **aby nezákonne zaistil úplnú chatovú komunikáciu** (nie len na www.facebook.com), vrátane multimedialných dát, ktoré boli pri chatoch prijaté a odoslané so zisťovaním atribútov, či boli vytvorené páchatelom, či ich stiahol zo siete internetu, či si ich uložil v pamäti skúmaného zariadenia, či ich poslal /preposlal (a komu)/, kto je jeho priateľ resp. spriaznená osoba.

Dnešné analytické nástroje dokážu „rozpívať“ obsah mobilného telefónu alebo pevného disku počítača podrobne a tak chce Kochlic **nezákonne získať ďalšie informácie o obvinenom nad možný, potrebný a nevyhnutný rámec** (nad rozsah predmetu trestného stíhania), očividne v rozpore so zásadou zákazu samousvedčovania.

Kochlic v štvrtej otázke ukladá znalcovi zistiť „prevádzkové údaje ohľadom pripájania sa k sieti internetu, konkrétne na web stránku www.facebook.com(história) a prihlasované sa na tejto web stránke, na profil s názvom (nickom) „Štefan Harabin“

Iba v tomto prípade sa dá vyčítať z histórie prehliadača, či som sa v danom čase pripojil na stránku facebook, resp., či som na nej bol v danom čase. Ale to nedokazuje, či som bol k stránke aj prihlásený (z notebooku sa to nedá zistiť). Mohol som byť napr. na stránke Štefan Harabin len ako čitateľ. Keby aj sa zistilo, že som tam bol prihlásený (napr. podľa uloženého hesla), nedá sa ale zistiť, či a čo som na stránku napísal, teda či bol alebo nebol príspevok z notebooku uverejnený a s akým obsahom. Mohol som napr. aj uverejniť príspevok v danom čase, ale úplne o niečom inom.

Zároveň v tejto otázke úkoluje znalca „zálohovať dátový obsah, spôsob prihlasovania a heslá....“

Zálohovať dátový obsah, ktorý nesúvisí s uverejnením príspevku na sociálnej sieti a HESLA, spôsobuje opätovne bez najmenších pochybností neoprávnený zásah do súkromného a rodinného života a porušenie tajomstva dopravovaných správ mojej osoby ale aj práv ostatných ľudí, ktorých dátový obsah HESLA mám uložené v notebookoch (rodinní príslušníci, priatelia, známi....).

Už samotné heslo k facebooku je brutálnym zásahom do mojich základných práv a slobôd, ale v povinnosti uloženej znalcovi sa navyše ani nehovorí o tom aké hesla, to znamená: „**všetky**“, t.j. aj hesla do banky (internet banking), zdravotnej poisťovne, email.... atď. Bez zveličovania a písania hororových scenárov Kochlic, **okrem vykrádania mojich citlivých osobných údajoch, ma v tejto spojitosti už kladie do polohy straty identity**. Týmto spôsobom pomocou môjho notebooku a mobilu sa Kochlic môže nabúrať i do banky a dostať aj k mojim bankovým účtom. Navyše okrem Kochlica sa cez toto zistenie k týmto spomínaným údajom získa prístup ktokoľvek, kto sa dostane k pamäťovému nosiču, na ktorý majú byť tieto údaje (heslá) zazálohované.

V radoch polície i NAKA je celý rad kriminálnikov, dokonca aj trestne stíhaných. Mám preto dôvodnú, opodstatnenú a konkrétnymi faktami doloženú obavu, že takým je i Kochlic.

Piatou a šiestou otázkou ukladá Kochlic znalcovi z predložených predmetov „zistiť či sa tam nachádzajú údaje“ týkajúce sa predmetnej trestnej veci a to najmä či bol prostredníctvom predložených predmetov dňa 25. 2. 2022 v čase o 15:20 hod uverejnený prostredníctvom počítačovej siete, na internetovej sociálnej sieti Facebook,....

Ani jeden jediný dokument v notebookoch, resp. mobile nedokazuje uverejnenie statusu na sociálnej sieti, ani históriu prehliadača, cookies a ani iné napr. systémové súbory, ktoré sa tu mimochodom ani neuvádzajú a pritom sú z hľadiska dokazovania dôležitejšie ako užívateľské súbory "textové, grafické, audiovizuálne súbory.

Rovnako ide zjavne o neoprávnený zásah do súkromného a rodinného života a porušenie tajomstva prepravovaných správ mojej osoby, ale aj správ a práv ostatných ľudí, ktorých osobné údaje (kontaktné údaje, fotografie, videa...) mám uložené v notebookoch a mobile (rodinní príslušníci, priatelia, známi....). Užívateľské súbory nemajú nič spoločné s uverejnením príspevku alebo s dokazovaním v tom smere, že z daného notebooku bol príspevok uverejnený.

V siedmej otázke Kochlic už umožňuje znalcovi, aby **všetky** zabezpečené údaje (ich obsah už nevymedzuje) záložoval na externé pamäťové zariadenie.

Je to nesporné, nie ohrozenie, ale **strata môjho súkromia a tiež mojej rodiny, resp. ohrozenie identity**. Ide o rovnakú úroveň, ako keby som údaje (vrátane hesiel) nahral verejne na internet. Presne také iste dôsledky môže mať aj toto.

Ôsmu otázku v znení: „Uviest' aj iné skutočnosti a zistenia potrebné pre trestné konanie“ Kochlic položil znalcovi opätovne mimoriadne „rafinovane“ bez uvedenia slova pre „vedené“ trestné konanie. **Čo keby sa tam našla aj iná činnosť, pre ktorú sa nevedie trestné stíhanie?**

Zaistením „verifikačného“ mobilného telefónu a notebookov mohol ktokoľvek, kto mal k týmto zariadeniam prístup požiadať v mene mojom o vytvorenie úplnej zálohy dát (na www.facebook.com a Messengeri). Túto službu od istého času poskytuje majiteľovi účtu viacero webových portálov a chatov, ktorý si tak získa úplnú zálohu napr. komunikácie s inou osobou v ním zadanom časovom rozsahu.

Portál vytvorí zálohu a správou neskôr oznámi majiteľovi účtu, že je vytvorená záloha dát k dispozícii na stiahnutie k sebe do svojho zariadenia.

A tak isto v mojom mene vykonať iné činnosti, napr. zmeniť heslá, zmeniť dvojestupňovú verifikáciu a iné ....

Aj týmto spôsobom **Kochlic** hrubo zasahuje do mojich základných ľudských práv a slobôd garantovaných Ústavou aj Dohovorom o základných ľudských práv a slobôd a **v mene štátu navyše nesporne pácha trestnú činnosť**, v dôsledku ktorej som bez najmenších pochybností obeťou a zjavne poškodeným.

Osobitným podaním som si uplatnil právo byť pri všetkých procesných úkonoch, vrátane otvárania domovou prehliadkou mi odňatých vecí počítača a mobilu (**osobne byť prítomný aj pri samotnom odobratí dát znalcom, resp. technikom samozrejme len tých, ktoré sa viažu na príspevok v statuse**). **Kochlic mi doteraz neumožnil realizovať toto procesné právo, ktoré je obsahovým základom práva na obhajobu.**

Dozorujúci prokurátor ÚŠP 12. 9. 2022, na podklade hore citovanej sťažnosti vydal uznesenie pod sp. zn. VII/2 Gv 53/22/1000-3, ktorým zrušil uznesenie vyšetrovateľa ČVS:PPZ-107/NKA-BA1-2022, z 18. 5. 2022 o pribratí znalca JUDr. Ing Eduarda Jenču v časti 1 až 3 položených otázok.

Na strane 11, druhý odsek, písomného odôvodnenia, prokurátor doslovne konštatoval, že vyšetrovateľ v súvislosti s pribratím znalca do konania, „vo vzťahu k osobitnej požiadavke obvineného, ktorou si mal uplatniť právo byť pri všetkých procesných úkonoch, vrátane otvárania domovou prehliadkou mu odňatých vecí, počítača, mobilu (osobne byť prítomný, aj pri samotnom odobratí dát znalcom, resp. technikom, samozrejme len tých, ktoré sa viažu na príspevok v statuse), čo mu vyšetrovateľ PZ, ako procesné právo doteraz nemal umožniť, na túto požiadavku obvineného je vyšetrovateľ PZ povinný za rešpektovania zákonných podmienok výkonu znaleckej činnosti bezodkladne reagovať a túto, ako vecne príslušný orgán činný v trestnom konaní bezodkladne vybaviť. Samozrejme za predpokladu, že sa tak už medzičasom nestalo.“

Prostredníctvom emailu obhajcu som už 19. 5. 2022 zaslal vyšetrovateľovi Kochlicovi podanie, v ktorom sme uplatnil, aby som ja ako obvinený a aj právny zástupca boli vyzvolení o všetkých úkonoch, ktoré budú realizované a aby sme sa na nich mohli zúčastniť.

Daná žiadosť bola zasielaná i prostredníctvom pošty v nasledujúcom znení:

„Pri domovej prehliadke nezákonne realizovanej dňa 16. 5. 2022 v byte môjho klienta JUDr. Štefana Harabina na Záhradníckej ulici 74 v Bratislave dobrovoľne vydal

- mobilný telefón značky Motorola, IMEI: 356516081198314 bez hesla, nakoľko toto si nepamätá, sms kartu 0907 985 629, pričom ďalej uviedol, že cez mobilný telefón nedával žiadne príspevky na jeho facebookový profil.

- Notebook ASUS a nabíjací kábel, HB NOCVO1P298448, pričom uviedol, že na uvedenom notebooku uverejnil status, ktorý je uvedený v uznesení o obvinení.

V zaistenom notebooku a mobilnom telefóne sa nachádzajú citlivé údaje a informácie osobného súkromného charakteru, ktoré nesúvisia s predmetom domovej prehliadky účelom, ktorej bolo získanie iba dát alebo komunikácie, na ktorých sa nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace užívateľským profilom s menom „Štefan Harabin“, vytvorenom na sociálnej sieti Facebook s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>, resp. dát alebo komunikácie, na ktorých sa

nachádzajú prihlasovacie údaje a iné súbory a dáta súvisiace s príspevkom, ktorý bol dňa 25. 2. 2022 v čase o 15:20 hod. uverejnený na internetovej sociálnej sieti Facebook, v rámci verejného prístupného užívateľského profilu s menom „Štefan Harabin“ s profilovým identifikátorom <https://www.facebook.com/harabinstefan>, ani s obsahom skutku, ktorý je v uznesení o vznesení obvinenia.

Podľa Ústavy čl. 19 ods. 2 každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

čl. 22 ods. 1 listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

čl. 22 ods. 2 nikto nesmie porušiť listové tajomstvo ani tajomstvo iných písomností a záznamov, či už uchovávaných v súkromí, alebo zasielaných poštou, alebo iným spôsobom; výnimkou sú prípady, ktoré ustanoví zákon. Rovnako sa zaručuje tajomstvo správ podávaných telefónom, telegrafom alebo iným podobným zariadením.

Uplatňujeme si právo zúčastniť sa znalecko-technického úkonu, ktorý bude realizovaný znalcom, resp. technikom za účelom zistenia už hore detailizovaných dát z uvedených telekomunikačných prostriedkov.

Cez mobilný telefón môj klient JUDr. Štefan Harabin nedával žiadne príspevky na facebook a preto nie je dôvod, aby uvedený mobilný telefón bol podrobený znaleckému skúmaniu. V prípade, že príde k samotnému úkonu uplatňujeme si právo (ja a môj klient) osobne byť prítomný pri tomto úkone, aby nedošlo k zneužitiu jeho súkromno-osobných dát a informácií, ktoré sa nachádzajú v mobile a nesúvisia s danou trestnou vecou.

Notebook bol vydaný rovnako dobrovoľne. Aby nedošlo k zneužitiu jeho súkromno-osobných dát a informácií, ktoré sa tam nachádzajú a nemajú nič spoločné s jeho trestným stíhaním **uplatňujeme si právo osobne byť prítomný aj pri samotnom odobratí dát znalcom, resp. technikom samozrejme len tých, ktoré sa viažu na príspevok v statuse.** Môj klient sa nebráni výberu dát sťahovaním z facebooku.

Vyšetrovateľ, ktorý vykonával domovú prehliadku mal zabezpečiť znalca z odboru elektrotechniky, ktorý by na mieste samom odobral potrebné dáta za osobnej účasti JUDr. Štefana Harabina. Na odňatie notebooku orgánmi činnými v trestnom konaní nebol zákonný dôvod. Potrebné sú iba samotné údaje, ktoré sa majú nachádzať na Facebooku.

Môj klient má dôvodné podozrenie, že orgány činné v trestnom konaní samotným zaistením notebooku bez zaistenia len dát z facebooku znalcom technikom, by mohlo dôjsť k zneužitiu jeho osobných citlivých údajov.

Zdôrazňujem, že môj klient JUDr. Štefan Harabin nepopieral uvedený status.

Požadujem v dostatočnom predstihu byť upozornený na realizáciu uvedeného úkonu, aby som si mohol spolu s mojim klientom JUDr. Štefanom Harabinom zariadiť svoje pracovné povinnosti v smere jeho zúčastnenia sa.“ Po nazretí do spisu 6. septembra 2022 sme zistili nasledujúce skutočnosti.

Vyšetrovateľ Kochlic ešte 18. 5. 2022 pribral znalca Ing. Eduarda Jenča za účelom skúmania nasledovných vecí:

- mobilný telefón ....., (stopa č. 1)
- notebook značky ASUS, (stopa č. 2)
- notebook značky Toshiba, (stopa č. 3)
-

Znalec mal uznesenie prevziať podľa pripojenej doručky 20. 5. 2022.

V spise absentuje čas a spôsob písomného vyrozumienia znalca zo strany vyšetrovateľa na prebratie uznesenia a uvedených vecí.

Vyšetrovateľ nás o tomto úkone nevyrozumel i napriek tomu, že uplatnenie práva na obhajobu v tejto spojitosti obdržal už 19. 5. 2022.

V spise sa nenachádza ani osobitný protokol o odovzdaní a prebratí notebookov a mobilu podpísaný vyšetrovateľom a znalcom. Chýba vyjadrenie znalca v akom stave preberal uvedené veci.

Vyšetrovateľ Kochlic **po obdržaní znaleckého posudku bez toho, aby nás upovedomil**, dal navyiac **svojvoľne tento znalecký posudok pre nás v neznámom smere doplniť, o čom nás tiež neupovedomil, aby sme sa mohli k tomu, resp. k doplňujúcim otázkam vyjadriť**.

V zmysle čl. 6 ods. 3 písm. a), b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, obvinený z trestného činu má právo na obhajobu počas celého trestného konania.

Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

Zo strany vyšetrovateľa, okrem v už predchádzajúcich podaniach očividne preukázaných nezákonnosti, dochádza navyše i k porušovaniu môjho práva na obhajobu a k predlžovaniu samotného vyšetrovania (doplnenie znaleckého posudku). Už na samom začiatku som uviedol, že uvedený status som napísal ja, uviedol som, z ktorého počítača bol status odoslaný. Obsah statusu som nepopieral.

Svojvoľňa vyšetrovateľa je bez najmenších pochybnosti preukázaná nezákonným bránením mi v realizácii obhajobných práv a nezmyselným predlžovaním vyšetrovania z jeho strany.

Je nepochopiteľné, že dozorujúci prokurátor, ktorý rozhodoval 12. 9. 2022 o sťažnosti proti uzneseniu o pribratí znalca z 12. 6. 2022, na strane 11, odsek 2, posledná veta, zrušujúceho rozhodnutia doslova konštatoval, že nevie, či pri odovzdávaní počítačov a mobilu znalcovi bolo realizované procesné právo obvineného, byť pri tomto úkone spoločne s obhajcom. Keď nebol, tak to treba rýchle zrealizovať.

Z obsahu spisu je nesporné (čo sme s obhajcom zistili počas nazretia ešte 6. 9. 2022, že znalec už 20. 5. 2022 prevzal uznesenie o pribratí znalca a tiež prevzal doličné veci na skúmanie, zjavne bez prítomnosti obvineného a jeho obhajcu. V tejto spojitosti absentuje úradný záznam. Nie sú tam pripojené ani doručky ktoré by sa viazali na upovedomenie obvineného a obhajcu, že sa takýto úkon 20. 5. 2022 bude realizovať na Národnej kriminálnej agentúry prezídia PZ, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania, a boli o ňom informovaní v smere možnosti sa ho zúčastniť.

Z vyjadreného je zrejmé, že dozorujúci prokurátor Nociar v čase rozhodovania o sťažnosti podanej 12. 6. 2022, buď nenaštudoval kompletne celý spis (táto alternatíva je vysoko pravdepodobná, lebo pri rozhodovaní o napadnutých uzneseniach o vznesení obvinenia a pribratí znalca prokurátor Nociar, argumentačno-analytickým spôsobom po právnej stránke nereagoval ani na jedinú z tam detailne faktograficky poukázaných nezákonnosti, ktoré im predchádzali), alebo mu zámerne manipulačným spôsobom vyšetrovateľ Kochlic celý spis nepredložil, zjavne s cieľom dezorientovať dozorujúceho prokurátora a zakryť nezákonnosti, ktoré v danom vyšetrovacom spise vyprodukoval.

Prokurátor Nociar 12. 9. 2022, keď rozhodoval o sťažnosti podanej obvineným proti uzneseniu o pribratí znalca, musel vedieť alebo mal vedieť (pokiaľ prezumujeme zákonnosť v jeho procesnom postupe, resp. rozhodovaní), že odovzdanie počítačov a mobilu znalcovi 20. 5. 2022 bez prítomnosti obvineného a jeho obhajcu, ktorí na tomto úkone trvali, je nezákonné.

Znalecký posudok vypracovaný znalcom, ktorý sa nachádzal v spise už 6. 9. 2022, keď sme boli nazrieť do spisu (čo sme zistili počas nazerania), je v tejto spojitosti výslednicou nedodržania zákonného procesného postupu zo strany vyšetrovateľa Kochlica v už vyššie spomínanom smere. Prokurátor Nociar preto uznesenie o pribratí znalca mal zrušiť nesporne v celom rozsahu, nie len vo vzťahu k otázkam 1-3 v zmysle zásady na neprávne nemôže byť právo, z bezprávia, z protiprávneho konania nevzniká právo.

Tým, že prokurátor Nociar zrušil uznesenie o pribratí znalca vo vzťahu k prvým trom položeným otázkam zjavne sám bez najmenších pochybnosti priznal, že prvými tromi položenými otázkami vyšetrovateľ hrubo zasiahol do súkromia môjho a členov mojej rodiny, resp. súkromia mojich priateľov a známych, s ktorými som komunikoval cez počítač a mobil, lebo tieto zaistené veci Kochlic odovzdal už 20. 5. 2022 znalcovi a ten sa týmto hrbal v mojom súkromí a súkromí mojich priateľov a známych.

I napriek tejto zistenej nezákonnosti (očividnej už aj prokurátorovi Nociarovi), sám Nociar nerozhodol o vylúčení vyšetrovateľa Kochlica z konania v tejto trestnej veci pre jeho zaujatosť spočívajúcu v permanentnom produkovani konkrétnych nezákonností, hoci som tiež 18. 7. 2022 v intenciách § 210 Tr. por. podal v tomto smere osobitný „Návrh na zrušenie uznesenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Odboru Bratislava, 1. oddelenia vyšetrovania zo 4. 7. 2022, ČVS: PPZ- 107/NAKA-BA1-2022“. O tom návrhu doposiaľ Nociar nerozhodol. Pre úplnosť pripájam jeho celé znenie:

„Ppkl. Mgr. Adriana Sivoková, vedúca 1. oddelenia vyšetrovania, poverená výkonom dočasne, uznesením zo 4. 7. 2022, ČVS: PPZ- 107/NAKA-BA1-2022, zamietla ako nedôvodnú moju sťažnosť, ktorú som podal, proti uzneseniu vyšetrovateľa Kochlica z 26. 5. 2022, ČVS: PPZ- 107/NAKA-BA1-2022, ktorým rozhodol o svojom nevylúčení sa z vykonávania úkonov trestného konania.

Sťažnosť proti uzneseniu Kochlica z 26. 5. 2022 som okrem celého radu nezákonných krokov vyšetrovateľa v smere priameho páchania trestnej činnosti, odôvodnil aj následnou konkretizáciou negatívneho vzťahu Kochlica k mojej osobe cez Georga Sorosa a môjho syna Branislava: „Kochlic bol v minulosti finančne korumpovaný Sorosom americkým finančným podvodníkom, ktorý je trestne stíhaný vo viacerých štátoch za finančné machinácie. Korupčná závislosť na Sorosovi je bez najmenších pochybností nesporná už z toho, že dvakrát dostal štipendium od Sorošovej Nadácie otvorenej spoločnosti (Výročné správy NOS za roky 2003, 2004). Skutok, na podklade ktorého Kochlic začal trestné stíhanie vo veci, mohol naformulovať iba po preštudovaní mojich príspevkov www.facebook.com pod užívateľským menom „Štefan Harabin“ od roku 2016, z ktorých bez najmenších pochybností zistil, že som najmenej 100 krát v rôznych súvislostiach Sorosa označil za kriminálno-korupčného podvodníka. Nepochybne Kochlic vedel, že Harabin (u neho zjavne podozrivá osoba) má mimoriadne negatívny vzťah k jeho finančnému tútorovi, od ktorého bral korupčne peniaze s tým, že to splatí rozhodovacím procesom v budúcnosti cez zastavanú funkciu v štátnom aparáte. Kochlic je spolužiak môjho syna Branislava, s ktorým mal osobné ostré konflikty počas štúdia, práve kvôli podvodníkovi Sorosovi, ktoré prerástli do nenávistného nepriateľstva. Kochlic sa ani jediným slovom k obsahu namietaných skutočností zámerne nevyjadril, čím nesporne sám potvrdil ich pravdivosť. Cez teóriu zdania je Kochlic pre pomer k mojej osobe očividne zaujatý, čo už bolo prejednané i rozhodnutím Krajského súdu Bratislava z 2. marca 2021, sp. zn. 3Tos/13/2021. Kochlic pokračuje v páchaní trestnej činnosti a obsahom nevylučujúceho rozhodnutia iba potvrdil ortodoxnú korupčnú závislosť na Sorosovi, od ktorého bral peniaze.

Sivoková v odôvodnení uznesenia doslova uviedla:

„Samotné tvrdenie obvineného, že Kochlic dvakrát dostal štipendium od Sorošovej NOS, je **založený len na konštrukcii, ktorá nemá oporu vo faktickom stave vecí.**

Argument obvineného, že Kochlic je spolužiakom jeho syna Bratislava, s ktorým mal mať osobné ostré konflikty ešte počas štúdia, práve kvôli finančnému podvodníkovi Sorosovi, ktoré mali prerásť do nenávistného nepriateľstva **možno právom považovať za subjektívne, nikým a ničím nepodložené, nekonkretizované a nepreukázané tvrdenie obvineného. Išlo len o jeho subjektívne pocity a domnienky, keďže aj podľa vyjadrenia Kochlica** so synom obvineného **nemali medzi sebou žiadny konflikt a okrem bežného pozdravu spolu ani nekomunikovali.**

Harabin neuviedol v sťažnosti také okolnosti ktoré by boli relevantným dôvodom na vylúčenie Kochlica z vykonávania úkonov v trestnom konaní.“

Sivoková bez opory vo vykonaných dôkazoch a zistenia skutkového stavu i napriek tomu, že jej tuto zákonnú povinnosť ukladá priamo Trestný poriadok, iba **svojvoľne bezočivo tvrdí, že u Harabina podanou námietkou zaujatosti proti Kochlicovi ide o subjektívne pocity a domnienky.** Sivoková nevykonala ani jeden dôkaz v smere objasnenia a preverenia mojich konkrétnych tvrdení a faktov o Kochlicovi a Sorošovi a o Kochlicovi a synovi Branislavovi.

Sivoková sa nevysporiadala s namietanou skutočnosťou, že Kochlic poberal štipendium a nevykonala v tomto smere žiaden dôkaz, či Kochlic poberal štipendium a v akej výške, alebo nepoberal štipendium od Sorosa, vo vzťahu ku ktorému som v minulosti mal veľmi negatívno-kriticky vzťah, keď som poukazoval na jeho praktiky v personálnej korupcii aj na Slovensku. V tejto spojitosti nezabezpečila do spisu Výročné správy Sorošovej Nadácie otvorenej spoločnosti za roky 2003, 2004 o tom koľko financií Kochlic dostal od Soroša. Nevypočula na túto okolnosť samotného Kochlica. Ide jasne nie len o blízky vzťah, ale nesporný vzťah korupčnej závislosti Kochlica na Sorošovi, ktorý nebudí dôveryhodnosť a ani zdanie objektivity, že by Kochlic vo vzťahu k mojej osobe rozhodoval ako nestranný a nezaujatý OČTK.

Sivoková sa zámerne nezaoberala ani tým aký nepriateľský vzťah mali medzi sebou Kochlic a môj syn Branislav. Uspokojila sa len s vyjadrením Kochlica, že so synom obvineného nemali konflikt a okrem bežného pozdravu nekomunikovali. V tejto súvislosti nevypočula syna Branislava, ďalších spolužiakov, výpovedami ktorých by v tomto smere objektívnym spôsobom zistila reálny skutkový stav,

teda či mali negatívno-nepriateľský až nenávisťný vzťah, alebo že také niečo neexistovalo a iba sa zdravili.

Sivoková zaujatost' Kochlica nevyvodila ani z obsahu rozhodnutia Krajského súdu Bratislava z 2. 3. 2021, sp. zn. 3Tos/13/2021, ktorý v doslova analogickej situácii prejedlikoval zaujatost' OČTK. A v dôvodoch rozhodnutia sa k nemu zámerne nevyjadřila, lebo tam prítomnej skutkovej a právnej argumentácii by nevedela oponovať a minimálne na teórii zdania, by musela vylúčiť Kochlica z vykonávania úkonov v tomto konaní.

Ďalšou závažnou okolnosťou je, že Sivoková sa nezaoberala trestnou činnosťou, ktorú v mene Slovenskej republiky produkoval Kochlic i počas domovej prehliadky, keď po dobrovoľnom vydaní notebooku a mobilu po mojom upozornení, že ďalej nesmie pokračovať v ohliadke priestorov a porušovania môjho práva na súkromie a súkromie členov mojej rodiny aj v rovine fotografovania týchto priestorov, tento pokračoval domovej prehliadke, čím zjavne spáchal trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa.

V tomto prípade nie je možné sa uspokojiť konštatovaním, že ide iba o hodnotenie procesného postupu Kochlica obvineným. Pod správnosť procesného postupu Kochlica nie je možné zahrnúť páchanie trestnej činnosti v rámci vykonávania funkcie vyšetrovateľa počas domovej prehliadky a obsahom uložených otázok znalcovi. **Samotná skutočnosť, že vyšetrovateľ nerozhoduje v súlade s presvedčením resp. názorom alebo podľa požiadaviek niektorej zo strán trestného konania ešte neznamená, že rozhodoval zákonne objektívne resp. rozhodoval nezaujato.**

Konštatácia Sivokovej v poslednom odseku na strane 4 odôvodnenia: „Zo spisového materiálu vyplýva, že zo strany vyšetrovateľa bolo a je vykonávané vyšetrovanie objektívne, nestranné ku všetkým stranám konania, teda aj k obvinenému Harabinovi.“, svedčí o tom, že nepozná obsah spisu, lebo v tejto e spojitosti neuviedla pritom, kto okrem Harabina patří do „kategórie všetkých strán konania“, či je to, Lipšic, Nad', Korčok, Heger, alebo Čaputová, všetko obhajcovia ukronacistov na Ukrajine, alebo Putin, ktorí likviduje ukronacistov na Ukrajine.

Vo veľkom rozsahu v ďalšej časti odôvodnenia sa Sivoková už vyjadřuje iba k priamemu vzťahu (in directo) vyšetrovateľa Kochlica a obvineného Harabina, ktorý je objektívny bez akéhokoľvek prepojenia, je štandardným vzťahom OČKT a osôb ktoré v rámci trestného konania vystupujú. Vyšetrovateľ Kochlic s obvineným Harabinom prišiel do styku iba pri oficiálnych procesných úkonoch, s obvinením nie je v žiadnom príbuzenskom ani obdobnom pomere, s menovaním prišiel do kontaktu len ako s osobou v procesnom postavení obvineného a k uvedenej osobe má neutrálny čisto pracovný vzťah, okrem pracovného kontaktu nikdy s obvineným vedome neprišiel do žiadneho kontaktu, či už telefonického písomného alebo osobného. Vyšetrovateľ sa s Harabinom osobne nepozná, nestretáva a nie je s ním vo vzťahu, či už priateľskom, nepriateľskom alebo osobnom. Neprišiel s ním do sporu a ani sám Harabin neuvádza skutočnosti, ktoré by potvrdzovali nejaký vzťah Kochlica k jeho osobe.

Zahmlievajúco-dezinformačne úmyselne rozvádza to, čo som ani jediným slovom nespochybňoval ani nenamietal.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 176 ods. 2 Tr. por. (Obsah uznesenia) v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, **uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.**

V odôvodnení uznesenia Sivokovej absentujú základné zákonné náležitosti, ktoré musí mať každé uznesenie v intenciách Trestného poriadku.

Podľa § 210 Tr. por. (Žiadosť o preskúmanie postupu policajta) obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

Dozorový prokurátor má prostredníctvom ustanovenia § 210 Tr. por. povinnosť preskúmať akýkoľvek procesný úkon realizovaný vyšetrovateľom, resp. i jeho nadriadeným.

Pod túto kompetenciu spadá aj uznesenie Sivokovej z 4. 7. 2022, sp. zn. ČVS: PPZ- 107/NAKA-BA1-2022, o zamietnutí sťažnosti o nevyhlásení Kochlica z vykonávania úkonov v trestnom konaní pre jeho zaujatosť.

Sivoková sa nevysporiadala s namietanou skutočnosťou, že Kochlic poberal štipendium a nevykonala v tomto smere žiaden dôkaz, teda neobjasnila skutkový stav, či Kochlic poberal štipendium alebo nepoberal štipendium od Sorosa, vo vzťahu ku ktorému som ja v minulosti mal veľmi negatívno-kritický vzťah, keď som poukazoval na jeho podvody a Soroš reálne sponzoroval Kochlica. Ide jasne nie len o blízky vzťah, ale nesporný vzťah korupčnej závislosti Kochlica na Sorošovi, ktorý nebudí dôveryhodnosť a ani zdanie objektivity, že by Kochlic vo vzťahu k mojej osobe rozhodoval ako nestranný a nezaujatý OČTK.

Sivoková sa zámerne nezaoberala ani tým aký nepriateľský vzťah mali medzi sebou Kochlic nič a môj syn Branislav a uspokojila sa jednoducho s tým, čo tvrdil Kochlic, že iba sa zdravili na škole. Neobjasnila v tomto smere skutkový stav ani vypočutím môjho syna Branislava resp. ďalších spolužiakov, ktorí by potvrdili vyjadrenie môjho syna, že mali negatívno-nepriateľský až nenávisťný vzťah, alebo by potvrdili tvrdenie Kochlica, že také niečo neexistovalo a iba si zdravili.

Ďalšou závažnou okolnosťou je, že Sivoková sa nezaoberala trestnou činnosťou ktorú produkoval Kochlic počas domovej prehliadky, keď po dobrovoľnom vydaní notebooku a mobilu po mojom upozornení, že ďalej nesmie pokračovať v ohliadke priestorov a porušovania môjho práva na súkromie a súkromie členov mojich rodiny aj v rovine fotografovania týchto priestorov, tento pokračoval domovej prehliadke, čím zjavne spáchal trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa.

V tomto prípade nie je možné uspokojiť iba tvrdením, že ide iba o hodnotenie procesného postupu Kochlica obvineným. Pod správnosť a nesprávnosť postup procesného postupu Kochlica nie je možné zahrnúť páchanie trestnej činnosti Kochlicom v rámci vykonávania funkcie vyšetrovateľa počas domovej prehliadky.

Sivoková zaujatosť nevyvodila ani z obsahu rozhodnutia Krajského súdu Bratislava z 2. 3. 2021, sp. zn. 3Tos/13/2021, ktorý v doslova analogickej situácii prejedlikoval zaujatosť OČTK.

Sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Kochlica z 26. 5. 2022, ktorým rozhodol, že nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Námietku zaujatosti proti Kochlicovi podanú 20. 5. 2022 som okrem celého radu nezákonných krokov vyšetrovateľa v smere nesporného páchania trestnej činnosti, odôvodnil aj následnou konkretizáciou negatívneho vzťahu Kochlica k mojej osobe:

„Kochlic bol v minulosti finančne korumpovaný Georgom Sorosom americkým finančným podvodníkom, ktorý je trestne stíhaný vo viacerých štátoch za finančné machinácie. Korupčná závislosť na Sorosovi je bez najmenších pochybností nesporná už z toho, že dvakrát dostal štipendium od Sorosovej Nadácie otvorenej spoločnosti (Výročné správy NOS za roky 2003, 2004).“

Obsah skutku, na podklade ktorého Kochlic začal trestné stíhanie vo veci mohol naformulovať iba po preštudovaní mojich príspevkov www.facebook.com pod užívateľským menom „Štefan Harabin“ od roku 2016, v ktorých som najmenej 100 krát v rôznych súvislostiach Georga Sorosa označil za kriminálno-korupčného podvodníka.

Nepochybne Kochlic vedel, že ja (u neho zjavne podozrivá osoba) mám mimoriadne negatívny vzťah k jeho finančnému tútorovi, od ktorého bral korupčne peniaze s tým, že to splatí rozhodovacím procesom v budúcnosti cez zastavanú funkciu v štátnom aparáte.

Navyše Kochlic je spolužiak môjho syna Branislava, s ktorým mal osobné ostré konflikty ešte počas štúdia práve kvôli finančnému podvodníkovi Sorosovi, ktoré prerástli do nenávisťného nepriateľstva.“

Kochlic v dôvodoch napadnutého uznesenia sa ani jediným slovom k obsahu namietaných skutočností zjavne zámerne nevyjadril, čím nesporne sám potvrdil ich pravdivosť.

V intenciách teórie zdania podľa § 31 ods. 1 Tr. por. je Kochlic v danej veci pre pomer k mojej osobe očividne zaujatý, čo už bolo prejednané i rozhodnutím Krajského súdu Bratislava z 2. 3. 2021, sp. zn. 3Tos/13/2021.

Kochlic pokračuje v páchaní trestnej činnosti a obsahom napadnutého rozhodnutia iba potvrdil ortodoxnú korupčnú závislosť na americkom finančnom podvodníkovi Georgovi Sorosovi, od ktorého ako od súkromnej osoby, bral peniaze.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Sivoková v odôvodnení uznesenia uviedla, že samotné tvrdenie obvineného, že Kochlic dvakrát dostal štipendium od Sorošovej Nadácie otvorenej spoločnosti ako aj na to nadväzujúce tvrdenie že Kochlic obsah skutku na podklade ktorého začal trestné stíhanie vo veci mohol naformulovať iba po preštudovaní príspevkov obvineného ktorý od roku 2006 v rôznych súvislostiach Georga Soroša označil za kriminálne korupčného podvodníka, je založený len na konštrukcii, ktorá nemá oporu vo faktickom stave vecí.

Obdobne argument obvineného že Kochlic je spolužiakom jeho syna Bratislava, s ktorým mal mať osobné ostré konflikty ešte počas štúdia práve kvôli finančnému podvodníkovi Sorosovi, ktoré mali prerásť do nenávisťného nepriateľstva možno právom považovať za subjektívne, nikým a ničím nepodložené tvrdenie obvineného, keďže aj podľa vyjadrenia Kochlica tento so synom obvineného síce navštevoval rovnaký ročník na Právnickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave avšak nemali medzi sebou žiadny konflikt a okrem bežného pozdravu spolu ani nekomunikovali.

V rámci vykonávaného vyšetrovania bol vyhodnotený vzťah vyšetrovateľa Kochlica a obvineného Harabina ako objektívny a bez akéhokoľvek prepojenia ktoré by mohlo akýmkoľvek spôsobom čo i len čiastočne zmať objektívnosť vyšetrovania. Uvedený vzťah je v tomto smere štandardným vzťahom orgánu činného v trestnom konaní a osôb ktoré v rámci trestného konania mňa v štádiu prípravného konania vystupujú.

Považujem za potrebné uviesť že podľa vyjadrenia vyšetrovateľa Kochlica tento sa s obvineným Harabinom v danej veci si prišiel do styku iba pri oficiálnych procesných úkonoch, s obvinením nie je v žiadnom príbuzenskom ani obdobnom pomere, s menovaním prišiel do kontaktu len ako osobou procesnom postavení obvineného a k uvedenej osobe má neutrálny čisto pracovný vzťah, okrem pracovného kontaktu nikdy s obvineným Harabinom vedome neprišiel do žiadneho kontaktu, či už telefonického písomného alebo osobného. Uvedenú trestnú vec Kochlic vyšetruje ako riadene realizujúci vyšetrovateľ na základe pridelenia vyšetrovanej veci nadriadeným.

Vyšetrovateľ vykonáva procesné úkony smerujúce k riadnemu objasneniu a vyšetreniu trestnej veci v súlade s ustanoveniami príslušných právnych predpisov platných pre územie slovenskej republiky, ktorými je vyšetrovateľ viazaný. Okrem vykonávania procesných úkonov v tejto trestnej veci a v iných trestných veciach sa vyšetrovateľ s obvineným Harabinom osobne nepozná, nestretáva a nie je s ním v žiadnom vzťahu a to či už priateľskom nepriateľskom alebo osobnom vzťahu. Nikdy s ním neprišiel do žiadneho sporu a ani sám obvinený Harabin to žiadne skutočnosti ktoré by potvrdzovali nejaký vzťah vyšetrovania Kochlica k jeho osobe alebo osobám ďalší alebo osobám uvedených v § 31 ods. 1 Tr. Por. tak ako to predpokladá citované ustanovenie.

Zo spisu vyplýva, že zo strany vyšetrovateľov bolo a aj je vykonávané vyšetrovanie objektívne, nestranné a to ku všetkým stranám konania, teda aj obvinenému Harabinovi. Samotné subjektívne tvrdenia obvineného nijako nekonkretizoval.

Samotné subjektívne tvrdenie tak obvinený Harabin nijako nekonkretizoval a nepreukázal a zatiaľ nie je možné vyhodnotiť ich inak len ako subjektívne pocity a domnienky obvineného. Medzi subjektívne tvrdenia obvineného možno zaradiť aj jeho tvrdenie o osobných ostrých konfliktoch vyšetrovateľa Kochlica so synom obvineného počas štúdia na právnickej fakulte.

Práve tu sa uplatňuje teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa to tak aj objektívne javiť očiach strán a predovšetkým obvineného.

Samotná skutočnosť, že vyšetrovateľ nerozhoduje v súlade s presvedčením resp. názorom alebo podľa požiadaviek niektorej zo strán trestného konania ešte neznamená, že rozhoduje nezákonne neobjektívne respektíve rozhoduje zaujato.

Harabin neuviedol v sťažnosti také okolnosti ktoré by boli relevantným dôvodom na vylúčenie Kochlica z vykonávania úkonov v trestnom konaní.

*Z týchto dôvodov navrhujem **zrušiť** uznesenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Odboru Bratislava, 1. oddelenia vyšetrovania, zo 4. 7. 2022, ČVS: PPZ- 107/NAKA-BA1-2022, v intenciách § 210 Tr. por.“.*

JUDr. Štefan Harabin
v zast. JUDr. Jánom Foltánom